Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 15 (323)
joi
10 aprilie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

O săptămînă decisivă!

ACȚIUNI URGENTE RECLAMĂ O DESĂVÎRȘITĂ ORGANIZARE A MUNCII ȘI INTENSIFICAREA RITMULUI DE LUCRU

Începute timid, lucrările agricole de primăvară se pot desfășura acum cu maximum de intensitate în întreaga țară. Cauzate, în mare parte de vremea nefavorabilă dar, în multe locuri și de unele deficiențe organizatorice, rămînerile în urmă trebuie, fără doar și poate, recuperate. **Nici datele calendaristice, nici încălzirea treptată a vremii nu mai permit tărăgănarea unor lucrări, fără pericolul pierderilor de recoltă. Săptămîna aceasta este, astfel, decisivă pentru multe acțiuni.**

Ceea ce caracterizează acum activitatea în agricultură este suprapunerea tuturor lucrărilor, eșalonate în alți ani pe o perioadă mai îndelungată de timp. Căci, dacă semănatul mazării mai continuă în toată țara, cu excepția întreprinderilor agricole de stat și a cooperativelor din județele Arad, Hunedoara, Constanța și Tulcea care au încheiat lucrările, dacă într-o serie de județe abia a început, cu nejustificată întîrziere, semănatul sfeclei de zahăr, în multe unități se apropie momentul prielnic însămînțării porumbului.

Se impune deci, ca o serie de acțiuni să fie, în următoarele zile, total încheiate : însămînțarea mazării, borceagului și trifolienelor, a orzului, ovăzului și sfeclei de zahăr, grăbindu-se plantarea cartofului și semănatul floriisoarelui. Bine conduse din punct de vedere organizatoric și cu un respect deosebit pentru calitate, se desfășoară lucrările actuale în județele Constanța și Tulcea, ceea ce, după cum se aprecia la ultima teleconferință a Consiliului Superior al Agriculturii constituie un îndemn și un model pentru toate celelalte județe.

Decisivă este această săptămînă și pentru acțiunile din sectorul horticol. **În legumicultură** se menține, astfel, în actualitate, necesitatea executării imediate a repicatului și terminării însămînțărilor în răsadnițe. Sînt acțiuni întîrziate peste tot dar, mai ales, în județele Arad, Bihor, Brăila, Constanța, Dolj, Galați, Ilfov și Prahova.

A început plantarea în solarii, dar s-au realizat suprafețe extrem de mici. Și pregătirea acestor adăposturi pentru plantare este rămasă în urmă, mai cu seamă în județele Ilfov, Bihor, Teleorman, Olt, Arad, Timiș, Ialomița. Să se treacă, deci, intens, la terminarea tuturor construcțiilor și la plantare — acțiuni de cea mai mare urgență. Tot în această săptămînă trebuie terminată însămînțarea și plantarea în cîmp a cepei de sămînță și din arpagic, intensificîndu-se ritmul semănatului legumelor verdețuri.

În pomicultură și viticultură, plantările se pot desfășura acum din plin. Cu toate acestea, acțiunea se desfășoară lent. Deși au de realizat suprafețe mari, în unitățile din județele Bacău, Botoșani, Dîmbovița, Galați, Gorj, Iași, Neamț, Olt și altele, pînă la începutul săptămînii nu începuse încă plantarea pomilor. Există însă pericolul pornirilor în vegetație la locul de stratificare. Pentru a-l preîntîmpina, acțiunea trebuie încheiată. Paralel, e necesară grăbirea plantării viței de vie, îndeosebi în județele Dolj, Galați, Vrancea, Buzău, Vaslui și Iași. Deosebit de urgentă este și încheierea acțiunii de altoire a viților, deoarece rămînerile în urmă înregistrate sînt alarmante mai ales în județele Bacău, Buzău, Dolj, Olt, Teleorman, Vrancea, Vîlcea și Mehedinți.

Suprapunerea, în aceste zile, a numeroase acțiuni de maximă urgență solicită prezența activă a specialiștilor. Ea trebuie să se manifeste în organizarea desăvîrșită a acestei complexe activități, în respectarea cu strictețe a cerințelor agrotehnice impuse de condițiile existente în fiecare unitate. Chemați să-și spună cuvîntul, cu pricepere și autoritate, specialiștii sînt datori să răspundă încrederii ce li se acordă cu întreaga măsură a capacității lor.

La I.A.S. Malu, județul Ialomița, semănatul culturilor din epoca I este pe sfîrșite. Specialiștii își îndreaptă acum atenția spre pregătirea tuturor condițiilor pentru ca, o dată întrunite cerințele de temperatură în sol, să se poată trece, neîntîrziat, la semănatul porumbului.

Foto : P. COZIA

RAID — ANCHETĂ ÎN JUDEȚELE ILFOV ȘI IALOMIȚA

Eliminarea excesului de umiditate, o lucrare încă actuală

Primăvara mult așteptată și-a făcut apariția și în județele din sud-estul țării. Aproape peste tot, specialiștii, împreună cu conducerile unităților agricole, urmăresc în aceste zile starea terenului pentru a putea recupera rămînerea în urmă și porni cu forțe sporite la însămînțările de primăvară. Pe porțiunile zvîntate au și intrat tractoarele punînd sub brazdă sămînța din noua recoltă. Ritmul muncilor agricole este încă îngreuiat în unele locuri de excesul de umiditate de pe tarlale. Oamenii însă nu se dau bătuți desfășurînd în aceste zile o adevărată bătălie pentru a smulge terenurile de sub ape.

...Ne aflăm la **stația de pompare de la Greaca, județul Ilfov,** din cadrul sistemului de desecare, a cărui suprafață atinge 28 000 de hectare. Condițiile din această primăvară au impus, în scopul evacuării surplusului de umiditate, suplimentarea capacității de lucru a agregatelor. După examinarea atentă a situației, specialiștii hidroamelioratori și-au spus cuvîntul: vor trebui instalate agregate suplimentare pentru pomparea apei. Zis și făcut. S-a lucrat pe zloată, pe ger, în condiții extrem de

F. NICOLAE
C. DIMCEA

(Continuare în pag a 2-a)

SOIA — laborator vegetal de preparare a proteinei

Denumită miraculoasa plantă de aur pentru cantitatea mare de proteine pe care o conțin boabele sale, soia se impune — treptat, dar sigur — în toate zonele agricole în care găsește o climă prielnică. Pînă în 1975, bunăoară, întreprinderile agricole de stat din țara noastră vor spori de peste două ori suprafața cultivată cu soia. Creșterea suprafeței, determinată în primul rînd de utilitatea de neegalat a soiei, se bizuie și pe cîteva caracteristici prețioase ale acestei culturi. Între altele, **soia se pretează la un înalt grad de mecanizare, este o bună premergătoare pentru cerealele păioase și porumb, își procură, în anumite condiții, cea mai mare parte a azotului din natură, are perioade mai lungi de însămînțare și de înflorire, rezistă relativ bine la oscilațiile de temperatură și la secetă, poate fi cultivată pe numeroase tipuri de sol contribuind la afinarea și sporirea potențialului productiv al solurilor grele.** Soia poate fi cultivată în zonele favorabile porumbului, cele două plante avînd aproape aceleași cerințe față de căldură.

Aplicînd la un nivel superior complexul de măsuri agrotehnice, întreprinderile agricole de stat **Reghin, Pecica, Salonta, Jimbolia, Bădălan,** au realizat între 2 100-2 500 kg de soia la hectar. În condiții de agrotehnică op-

Ing. Ovidiu DIACONESCU
din Departamentul I.A.S.

(Continuare în pag a 4-a)

CARNET DE SCRIITOR

ZIUA SĂNĂTĂȚII

de Aurel BARANGA

În întreaga lume, ziua de 7 aprilie a fost prăznuită ca **„Zi mondială a sănătății".** Țara noastră — membră a Organizației Mondiale a Sănătății — are toate temeiurile să se asocieze acestei sărbătoriri.

O privire îndreptată asupra tuturor domeniilor de activitate de la noi ne convinge de o realitate : niciodată în trecut sănătatea omului, acest bun deosebit de prețios, n-a cunoscut din partea forurilor de conducere o grijă mai adîncă, exprimată nu în vorbe, ci în fapte.

Nu sînt partizanul cifrelor comparate, totuși, am sentimentul că unele date statistice sînt în cazul de față necesare. În anul 1938, de pildă, existau în România 1 239 de dispensare și să nu ne întrebăm cum erau utilate. Funcționează astăzi 4 700 de asemenea unități — din care numai la sate circa 3 000 — și gradul lor de utilare le desemnează ca pe niște puncte de deservire exemplară a sănătății omului. Acolo unde odinioară nu găseai decît o pastilă de chinină și un flacon de tinctură de iod, funcționează în prezent o unitate medicală în stare să rivalizeze cu orice formație analogă de la oraș, atît în ceea ce privește capacitatea și gradul de specializare a medicilor care o conduc, cît și a echipamentului, a „zestrei" dispensarului, redus odinioară la 2 registre și o seringă fără ace. În același an, 1938, existau în toată țara 37 de policlinici pentru asistența medicală de specialitate. Avem azi 414. Sînt ispitit în continuare de această aritmetică de comparație pentru că mi se pare deosebit de grăitoare : pentru asistența medicală a copilului nu aveam în 1938, decît 1 350 de paturi. Există actualmente 26 000. Și, în sfîrșit, ultima confruntare statistică : dacă în trecut, la sate, nu puteai găsi nici o singură casă de naștere, dispunem în clipa de față de 1 800 de asemenea unități.

Am zăbovit asupra cîtorva date comparative, fiindcă există domenii în care cifra vorbește mai bine decît cel mai amănunțit raport. Ne aflăm în miezul fierbinte al unei asemenea realități. Sănătatea poporului, sănătatea fizică și morală a oamenilor muncii constituie pentru orînduirea noastră socialistă o preocupare majoră, înscrisă pe agenda permanentă a urgenței.

E suficient să ne gîndim la recentele directive ale partidului, ca să avem o imagine a grijii pe care o are regimul nostru pentru sănătatea oamenilor și pentru liniștea lor. Suferința fizică și morală — au spus-o clasicii marxismului încă acum un veac — este o expresie a unor vremuri de înapoiere, în care omul e privit ca o marfă. Ingrijirea sănătății oamenilor, preocuparea permanentă ca bolile să fie nu numai învinse, ci și prevenite, prelungirea mediei de viață, biruirea bătrîneții — iată numai o parte din obiectivele generoase pe care și le propune regimul nostru în victorioasa lui bătălie pentru viață

Descifrez în sărbătorirea **„Zilei sănătății",** un simbol de un nobil umanism.

CĂTRE CITITORI,

ÎNCEPÎND DE LA 1 MAI VOR APARE :

„AGRICULTURA" — organ al Consiliului Superior al Agriculturii și al Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Revista, cu apariție săptămînală, va dezbate problemele actuale de specialitate din diferite sectoare ale agriculturii ;

„SATUL SOCIALIST" — organ al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție — cu apariție zilnică, care va trata problemele curente ale agriculturii cooperatiste și aspectele sociale ale satului.

Abonamentele la noile publicații se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții.

Pentru revista „Agricultura", abonamentele se pot face și prin Redacția revistelor agricole — București, str. Pictor Grigorescu, nr. 10 bis, Sectorul 7.

Abonamentele făcute la revista „Agricultura socialistă" rămîn valabile pentru revista „Agricultura", dacă abonații nu doresc altfel.

Conferința pe țară a Asociației crescătorilor de albine

UN RODNIC BILANȚ AL APICULTORILOR

În zilele de 5 și 6 aprilie a.c., sala mică a Palatului Republicii a găzduit lucrările celei de a doua conferințe pe țară a Asociației crescătorilor de albine.

La deschiderea lucrărilor au luat parte tovarășii Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, prof. N. Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Ion Cozma, primvicepreședinte al Consiliului popular al Municipiului București, Constantin Mateescu, președintele Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum, Constantin Iftodi, vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Subliniind faptul că cea de a doua conferință a apicultorilor are loc în preajma aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei, în darea de seamă asupra activității desfășurate în ultimii cinci ani, prof. V. Harnaj, președintele asociației, a arătat că, alături de toți oamenii muncii din patria noastră, și apicultorii întîmpină cu un bilanț rodnic acest eveniment de seamă în viața poporului român.

Ca urmare a sprijinului primit din partea partidului și a statului, a străduinței și hărniciei apicultorilor, a sporit numărul familiilor de albine și producția medie de miere și ceară. Față de 14 000 de tone cît se prevăzuse, în ciuda condițiilor neprielnice ale anului trecut, producția totală de miere s-a ridicat la 15 000 de tone. În același timp, comparativ cu anul 1963, cantitatea de miere livrată la fondul de stat a crescut cu 82 la sută.

Din cele aproape un milion de familii de albine înregistrate în întreaga țară, 65 556 aparțin întreprinderilor agricole de stat, 123 293 cooperativelor agricole de producție, 441 896 membrilor acestor cooperative, 215 959 muncitorilor și funcționarilor, 80 941 gospodăriilor individuale și 34 842 unor întreprinderi de stat neagricole. În sectorul de stat, de la stupini mici, dispersate, s-a trecut la ferme apicole specializate, cu efective mari de familii de albine, în care se pun bazele sistemelor moderne, industriale, de exploatare. Astfel, ferma apicolă din cadrul I.A.S. Insula Mare a Brăilei, de la un efectiv de 2 000 de familii de albine, a obținut o producție de miere de 36 000 de kilograme, iar ferma apicolă din cadrul I.A.S. Piscul Sadovei, de la 3 000 de familii de albine, a totalizat o producție de 39 000 de kilograme. S-a evidențiat, de asemenea, ferma Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură care, în urma exploatării raționale a 2 000 de familii de albine și prin valorificarea superioară a mătcilor, a realizat beneficii în valoare de 500 000 de lei.

Într-un număr sporit de cooperative agricole, apicultura se dezvoltă ca o ramură productivă și rentabilă, contribuind la creșterea avutului obștesc și a veniturilor membrilor cooperatori. Anul trecut, cooperativa agricolă din Covasna, de exemplu, de la 120 de familii de albine, a realizat 4 080 kg de miere, în valoare de 67 300 de lei, iar cooperativa din Călărași, județul Ialomița, de la 140 de familii de albine — 5 040 kg de miere, în valoare de 83 100 de lei. Producția medie de 41 kg de miere marfă, obținută de la fiecare stup, a permis cooperativei agricole din Movila Verde, județul Constanța, să realizeze de pe urma stupinei venituri în valoare de aproape 50 000 de lei.

Una din preocupările de bază ale asociației, se arată în darea de seamă, a constituit-o atragerea în rîndurile sale a unui număr tot mai mare de apicultori. În ultimii 5 ani, numărul acestora a crescut cu 62 la sută.

Un mare număr de apicultori, membri ai asociației, au obținut producții apreciabile de miere și ceară, în cea mai mare parte contractată cu statul. Apicultorul Ion Teodorescu, de pildă, din județul Brăila, a valorificat anul trecut, în baza contractului încheiat, 2 200 kg de miere obținută de la 40 de familii de albine. Apicultorul Dumitru Popescu, din județul Vîlcea, a valorificat tot 2 200 kg de miere, de la un număr de 60 de familii de albine.

Sprijiniți de asociație prin diferite acțiuni organizate la nivelul filialelor județene, al cercurilor apicole muncitorești, orășenești, sătești și școlare, apicultorii își îmbogățesc în permanență experiența și cunoștințele profesionale. La asemenea acțiuni concretizate sub formă de conferințe, demonstrații practice și schimburi de experiență au participat peste 65 000 de apicultori.

Ca urmare a sprijinului primit din partea asociației și a creșterii interesului pentru practicarea

Ing. L. ROȘCA

(Continuare în pag. a 4-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

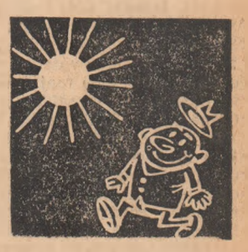

În perioada 1—7 aprilie, vremea a fost schimbătoare, cu cerul variabil, mai mult acoperit la mijlocul intervalului. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit prezentînd intensificări de scurtă durată la începutul și sfîrșitul intervalului în estul țării, Cîmpia Dunării și Banat.

Temperaturile medii zilnice din aer au rămas inferioare față de cele pluriannuale cu 1°—2° ; doar la 2 și 7 aprilie s-au înregistrat excedente termice. În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse între 8° și 11° în jumătatea de vest a țării, și între 3° și 8°, în rest.

Din precipitațiile căzute în acest interval s-au totalizat cantități de apă de 1 la 10 mm în cea mai mare parte a țării. În bazinul Someșului s-au măsurat cele mai mari cantități (10 la 16 mm), pe cînd în estul și sud-estul țării, numai local au ajuns pînă la 1 mm.

Creșterea treptată a temperaturii solului și evaporarea puternică a apei din stratul arabil au creat condiții optime pentru lucrările agricole în majoritatea zonelor. Ritmul de desfășurare a primelor faze de vegetație la flora spontană și culturile de toamnă s-a intensificat în vestul țării, Transilvania și zonele sudice.

Timpul probabil pentru intervalul 10—16 aprilie : Vreme în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin. Ploi slabe, izolate.

Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 2° și 10°, iar maximele între 10° și 20°.

Cum folosim mașina de plantat răsaduri

Pregătirea terenului și starea solului au o influență deosebită asupra executării plantării răsadurilor de legume cu noua mașină M.P.R.-5. Mașina nu funcționează corespunzător dacă terenul prezintă microdenivelări rezultate de la lucrările anuale ale solului, dacă nu este bine și uniform mobilizat pe adîncimea de plantare a răsadurilor, dacă pe suprafața terenului sau în stratul mobilizat sînt bulgări cu diametrul mai mare de 5 cm, dacă solul are umiditate scăzută și nu este suficient așezat.

De aceea, în parcelele unde terenul a fost nivelat și modelat din toamnă nu este necesar să se execute nici o lucrare de pregătire a terenului. Se va intra direct cu mașina de plantat îndată ce terenul s-a zvîntat și se poate lucra.

În cazul culturilor ce urmează să fie irigate prin aspersiune, lucrările de pregătire a solului se vor limita la nivelare și, eventual, afînare. La culturile ce urmează a se iriga prin scurgerea apei la suprafață, pe brazde lungi, se adaugă lucrarea de modelare a solului. Este interzisă folosirea — la nivelare — a grapei cu discuri, deoarece ea tasează puternic solul și-l taie sub formă de feliuțe care se usucă repede. În parcelele în care culturile urmează să se irige prin aspersiune, iar suprafața solului nu prezintă denivelări pronunțate, afînarea și

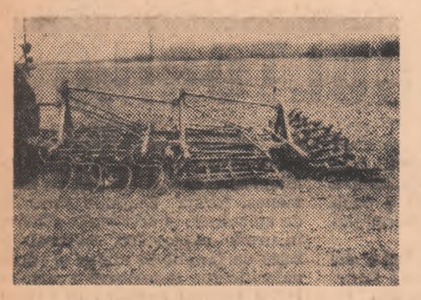

nivelarea terenului pot fi efectuate simultan printr-o singură lucrare executată cu combinatorul C.P.G.S.-3 (fig. 1). Acesta este un agregat complex, format din 3 utilaje diferite : un vibrocultor, o grapă rigidă cu colți și o grapă rotativă. În funcție de necesități, combinatorul poate lucra cu toate 3 utilaje, cu unul sau cu două dintre ele. Organele de lucru ale vibrocultorului pătrund în sol pînă la adîncimea maximă de plantare, circa 15 cm, și execută o afînare uniformă a stratului de sol. Urmează apoi grapa cu colți și, la nevoie, și cea rotativă. Ultimul utilaj execută operațiile de mărunțire și nivelare, precum și o ușoară tasare a solului.

În parcelele unde se cultivă legume ce se irigă prin scurgerea apei la suprafață, pe brazde lungi, iar suprafața terenului prezintă microdenivelări pronunțate, obligatoriu se va efectua nivelarea terenului cu nivelatorul mecanic N.M.-2,8.

Numărul de treceri cu nivelatorul se va reduce la una, maximum două, pentru a evita tasarea solului. De asemenea, se va lucra cu nivelatorul în montaj complet, adică prevăzut cu avantren și cu postren, deplasarea agregatului pe parcelă făcîndu-se pe cît posibil în diagonală.

După nivelare, se execută obligatoriu o lucrare de afînare și mărunțire a solului cu ajutorul combinatorului C.P.G.S.-3, după care se poate trece la plantarea răsadurilor cu mașina sau se poate începe lucrarea de modelare a solului, în cazul cînd cultura respectivă urmează să se irige prin scurgerea apei la suprafață, pe brazde lungi.

Plantarea cu mașina M.P.R.-5 se execută mai dificil în teren modelat (sub formă de straturi înălțate), decît în teren plan. Reușita lucrării de plantare și în acest caz depinde în mod hotărîtor tot de gradul de pregătire a terenului și de starea solului în momentul plantării. De aceea, va trebui să fie îndeplinită în mod riguros cerința ca straturile să fie formate într-un teren uniform mobilizat și bine mărunțit pe toată adîncimea de plantare.

Din cercetările făcute de I.C.M.A., precum și din practica unor unități legumicole care au aplicat cu bune rezultate plantatul mecanizat în teren modelat s-a tras concluzia folosirii cu precădere a schemei de modelare și de plantare arătată în fig. 2. Caracteristicile schemei constau în faptul că rîndurile de pe straturi sînt mai apropiate, iar rîndurile de lîngă rigolă sînt mai îndepărtate (60 cm față de 80 cm).

Un alt factor important care condiționează buna reușită a mecanizării plantării răsadurilor îl constituie pregătirea și reglarea corectă a mașinii de plantat. În legătură cu aceasta trebuie să se aibă în vedere două elemente principale. Este vorba, în primul rînd, de faptul că o parte din mașinile livrate anul trecut au prezentat unele deficiențe de fabricație care trebuie remediate și, în al doilea rînd, că o reglare corectă și sigură a mașinii de plantare se poate face numai în condițiile impuse de teren.

Se vor verifica :

— Funcționarea corectă și ușoară a tuturor elementelor prin care se transmite mișcarea la aparatul de plantare și anume : roata de tasare din partea stîngă, care este și roată de antrenare, transmisia cu roți dințate și discul aparatului de plantare. Prima condiție ce se cere îndeplinită este ca aparatul de plantare să se rotească ușor la învîrtirea cu mîna a roții de antrenare.

— Plantarea corectă a răsadurilor, ca poziție, adîncime, fixare în sol etc., depinde de poziția brăzdarului (în înălțime și pe direcția de înaintare) față de roțile de tasare și, respectiv, față de aparatul de plantare. De asemenea, trebuie urmărit reglajul corect al distanței între roțile de tasare. În cazul unui răsad mai lung, precum și în cazul unui sol care se revarsă mai greu, brăzdarele mașinii trebuie să fie mai îndepărtate de roțile de tasare. Dacă avem de-a face cu un răsad mai scurt, precum și în cazul unui sol care se revarsă ușor, brăzdarul trebuie apropiat de roțile de tasare. Pentru o fixare bună a răsadului în sol, distanța între roțile de tasare trebuie să fie către limita inferioară circa 40 mm, dacă solul se revarsă greu și către limita superioară, circa 70 mm, în cazul unui sol mai afînat.

O atenție deosebită se va acorda reglării distanței între rînduri, între plante pe rînd, cantității de apă debitată la o plantă, marcatoarelor, stabilirii vitezei optime de deplasare în lucru a agregatului etc

Un alt factor de care depinde calitatea lucrării de plantare cu mașina este calitatea răsadului. Normal, răsadul nu trebuie să fie mai scurt de 15 cm și nici mai lung de 30 cm. De asemenea, pentru realizarea unei adîncimi uniforme de plantare, răsadul trebuie să aibă o lungime uniformă. Nu se vor amesteca răsadurile scurte de 15 cm, cu cele lungi de 30 cm. Mașina lucrează bine cînd tulpina răsadurilor are un diametru cuprins între 3 și 7 mm.

Instruirea oamenilor care lucrează pe mașină este, de asemenea, un factor important de care depinde plantarea mecanizată a răsadurilor.

Plantatorii vor fi instruiți asupra modului în care să manipuleze și să așeze răsadul în aparatul de plantare, asupra poziției pe care trebuie să o aibă în timpul lucrului, asupra funcționării corecte a diverselor organe de lucru ale mașinii, pentru ca la nevoie să semnalizeze tractoristului oprirea agregatului și înlăturarea eventualelor deficiențe ivite.

Ing. Stelian TRANDAFIR
de la I.C.M.A.

ELIMINAREA EXCESULUI DE UMIDITATE, O LUCRARE ÎNCĂ ACTUALĂ

(Urmare din pag. 1)

grele, dar pînă la urmă perseverența și priceperea oamenilor au biruit : săptămîna trecută, lîngă stația de pompare propriu-zisă funcționau din plin încă patru agregate provizorii, cu capacitatea totală de 4 m.c. pe secundă. În felul arătat, puterea stației a fost mărită aproape de două ori, reușindu-se să se evacueze, în același timp, din incintă, o cantitate mult mai mare de apă.

Evacuarea apelor provenite din topirea zăpezilor sau din infiltrații constituie o acțiune importantă și pentru unitățile agricole de pe cuprinsul **județului Ialomița.** Principalele zone afectate sînt cele din lunca îndiguită a Dunării și lunca Ialomiței. În această parte, majoritatea terenurilor este deținută de întreprinderile agricole de stat. Astfel, I.A.S. Mircea Vodă, cu întreaga suprafață de teren situat în fostul Ezer, din apropierea Călărașului, întîmpină dificultăți serioase în efectuarea unor lucrări agricole, datorită excesului de umiditate. O suprafață de 510 ha, din care 100 ha sînt ocupate cu semănături de toamnă, este cuprinsă de apă. Pentru evacuarea acesteia, consiliul de administrație a mobilizat toate forțele de care dispune întreprinderea pentru săparea de șanțuri și rigole. Apele sînt astfel colectate și dirijate pe principalele canale de scurgere. Evacuarea lor se face atît cu ajutorul stației electrice de pompare de la Jirlău, cît și prin stațiile de pompare Boianul 1 și 2, amplasate în apropierea Dunării. Toate aceste agregate funcționează fără întrerupere zi și noapte.

O situație deosebită se află la I.A.S. Luciu-Giurgeni. Dacă suprafața cu culturi afectate de bălțiri este relativ mică — circa 50 ha (lucernă și secară masă verde), în schimb aproape 600 ha de teren de orezării sînt încă și acum sub apă. De consemnat că această întreprindere se situează printre cele mai mari unități din țară cultivatoare de orez. Imediat ce s-a dezghețat, lucrătorii întreprinderii au început o muncă asiduă pentru evacuarea apelor, atît de pe culturi cît și din orezărie. Datorită activității intense, sînt perspective ca în următoarele zile suprafețele ocupate cu culturi să fie scoase de sub ape.

Spuneam la început că o zonă mai mare afectată de exces de umiditate este cea situată în lunca Ialomiței. Printre cooperativele agricole care dispun de terenuri situate în această parte a județului se află cele din localitățile Sfîntu Gheorghe, Sărățeni, Balaciu, Muntenii Buzău și Căzănești. Aici pe o suprafață de aproape 2 000 ha ocupată cu lucernă și culturi legumicole, apele Ialomiței au creat cooperatorilor greutăți, în special datorită infiltrațiilor. Singura posibilitate de eliminare a surplusului de umiditate este amenajarea unui canal magistral care să colecteze apele și să le evacueze în Ialomița. Construcția lui a început cu doi ani în urmă. În 1968 s-a executat cea mai mare porțiune a canalului. A mai rămas zona cea mai importantă de execuție, cca 2 km, care să facă legătura cu rîul Ialomița. Din această cauză s-au creat o serie de neajunsuri. Cooperativele agricole Sfîntu Gheorghe și Balaciu, situate în amonte, au rezolvat în cea mai mare parte problema evacuării apelor. Acestea s-au adunat în zona terenurilor cooperativei agricole din Căzănești, unde, de altfel, s-au oprit și lucrările de construcție a canalului. Tovarășii de la direcția agricolă spun că în maximum două săptămîni acest canal se va construi. Noi sîntem sceptici, în ceea ce privește această afirmație, deoarece draglina care ar urma să execute săpăturile aici lucrează intens în zona Giurgeni.

O situație destul de critică se întîlnește la cooperativele agricole Radu Negru, Mircea Vodă și Măgureni. Deși aici există un sistem de evacuare, totuși în momentul de față cca 800 ha de teren, din care aproape jumătate sînt ocupate cu culturi, sînt inundate. Și aceasta datorită ritmului de lucru necorespunzător în care se desfășoară acțiunea de evacuare a apelor. Cooperativele agricole din Măgureni și Radu Negru au mobilizat un număr mic de cooperatori pentru decolmatarea canalelor, sau pentru amenajarea unor rigole și șanțuri ; s-a neglijat și montarea de motopompe care să scoată apa de pe terenurile mai joase.

Și în județul Ilfov am întîlnit, în unele locuri, o slabă preocupare pentru înlăturarea excesului de umiditate. La cooperativa agricolă din Oltenița, de exemplu, există însă sub apă peste 100 de hectare ; spre port se află o porțiune de cîteva zeci de hectare cultivate cu grîu de toamnă, amenințat cu asfixierea. Cu toate că unitatea dispune de o motopompă de 12 țoli, pînă săptămîna trecută nu se luase nici o măsură pentru evacuarea surplusului de apă. Mai mult, conducerea cooperativei nu se interesează nici de asigurarea condițiilor corespunzătoare de muncă a mecanicilor care lucrează noaptea cu agregatele de pompare la punctul situat pe șoseaua Oltenița-Mînăstirea.

Cele constatate cu prilejul raidului-anchetă dovedesc că în județele vizitate există preocupări pentru înlăturarea excesului de umiditate. Se impune însă ca în zilele următoare să fie concentrate toate forțele pentru intensificarea acestei acțiuni. Asigurîndu-se funcționarea din plin, ziua și noaptea, a tuturor instalațiilor și agregatelor de pompare, prin mobilizarea în mai mare măsură a cooperatorilor la executarea lucrărilor de scurgere a apelor de pe ogoare, se vor putea crea condiții pentru intensificarea lucrărilor agricole de primăvară.

La I.M.A. Piatra Neamț, județul Neamț, a sosit de curînd un lot de 15 combine. În fotografie : **aspect de la primirea lor**

Foto : A. ROSENTHAL

CITITORII NE SCRIU

În Valea Teilor — dealuri cu vii

Cooperativa noastră agricolă, din Valea Teilor, județul Tulcea, are multe terenuri în pantă, slab productive. Pentru punerea lor în valoare au fost mobilizate, în ultimii ani, toate forțele cooperativei agricole precum și însemnate fonduri bănești. Am reușit astfel să terasăm și să plantăm cu viță de vie 236 de hectare, iar în primăvara aceasta și în toamnă plantăm cu vie alte 82 de hectare.

Deși nu avem sursă sigură de apă, am captat cîteva izvoare și, începînd cu anul 1953, am înființat o școală de viță unde am altoit și pus la înrădăcinat, în fiecare an, cîte 3 milioane de butași. Totodată circa un milion de butași i-am livrat la „Agrosem", pe bază de contract. (de la ing. C. Oprea)

Nu ne venea să credem...

Cu scrisoarea de trăsură nr. 2 094 și cu avizul de expediție nr. 11 102 din 16 martie a.c., Combinatul chimic din Turnul Măgurele a trimis cooperativei agricole Goicea Mare, județul Dolj, 15 000 kg. de îngrășăminte complexe.

Cînd ne-am prezentat la gară să ridicăm marfa, nu ne venea să credem ceea ce vedeam în vagon ! Îngrășămîntul complex, ambalat în saci de hîrtie, a fost expediat beneficiarului în vagon descoperit. În acele zile a plouat continuu. Sacii s-au udat, hîrtia s-a rupt, iar îngrășămîntul, care costă 2,60 lei kg, transformat într-o pastă.

Nu este pentru prima dată cînd furnizorul procedează așa, păgubindu-ne. (de la ing. I. Persinaru)

În curînd!

UN NOU CONCURS DOTAT CU PREMII!

Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei

anunță pentru data de 15 mai 1969, orele 8 a. m., la sediul Institutului din Brașov, str. Fundăturii nr. 2

CONCURS

pentru ocuparea unui post de șef de laborator, la laboratorul de genetica și ameliorarea cartofului.

Candidații la concurs vor depune pînă la data de 1 mai 1969, la secretariatul institutului cererea de înscriere împreună cu următoarele acte :

a). copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diplome de la Ministerul învățămîntului și culturii.

b). copie de pe diploma de doctor în științe sau de candidat în științe, dacă e cazul.

c). cîte un exemplar (extrase) din cele mai importante lucrări tehnico-științifice ale candidatului.

d). memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări.

e). copie de pe certificatul de naștere.

f). certificatul de sănătate.

g). dovada situației militare.

h). dovada stagiului și a restului perioadei de activitate în producție sau cercetare.

i). autobiografia.

j). caracterizarea făcută de către conducerea instituției de la care provine candidatul.

La concurs se pot prezenta :

a. doctorii în științe în specialitatea respectivă cu o activitate de cel puțin doi ani în funcții de cercetare.

b. candidații în științe în specialitatea respectivă cu o vechime în specialitate de opt ani, din care cel puțin patru ani în funcții de cercetare.

c. cercetătorii principali cu o vechime de cel puțin opt ani în specialitate, din care cel puțin doi ani în funcția de cercetător principal, cu obligația ca în decurs de cinci ani de la numirea în funcție să dobîndească titlul de candidat în științe.

d. absolvenții cu diplomă de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor institute de învățămînt superior din țară, precum și cei cu diplome din străinătate echivalente cu o vechime de zece ani în specialitate (în producție, aparatul de stat etc), avînd o activitate științifică sau tehnică de conducere de patru ani, cu obligația ca în decurs de cinci ani de la numirea în funcție să dobîndească titlul de candidat în științe.

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

Producții agricole din ce în ce mai mari. Acesta este țelul fiecărei unități agricole. Pe ce cale se poate el atinge, mai repede și mai sigur ? Experiența proprie este, desigur, un călăuzitor prețios, dar nimeni nu poate contesta rolul stimulativ al experienței acelora care au atins mai devreme pragul unor indici superiori. Din bogatul tezaur al practicii înaintate prezentăm cîteva „modele" desprinse din cuprinsul unor scrisori sosite, în ultima vreme, la redacție.

O acțiune eficientă : erbicidarea grîului

Grîul de toamnă este, peste tot, în plină vegetație. Factorii determinanți ai unor producții mari — îngrășămintele, sămînța de soi, lucrările solului etc. — au fost asigurați aproape în totalitate înainte și o dată cu semănatul.

Prin ce lucrări se mai poate influența de aici înainte mărirea și calitatea recoltei ? Experiența fermei Cămăraș din cadrul Întreprinderii agricole de stat cu același nume din județul Cluj și a fermei Sînvasii de la I.A.S. Acătari, județul Mureș, scot, în evidență cîteva acțiuni cu efecte dintre cele mai favorabile, oglindite în producțiile înregistrate : 3 782 kg/ha la Cămăraș și 3 838 kg/ha la Sînvasii. Așa cum reiese din relatarea inginerilor **Mircea Pop** și **Iacob Pojar** de la Trustul I.A.S. Cluj, este vorba, în primul rînd, de executarea, primăvara, a unor lucrări de întreținere menite să asigure combaterea buruienilor. Astfel, la ferma Cămăraș s-a efectuat un plivit manual — pe 54 ha, iar pe restul de 101 ha, o lucrare de erbicidare, folosindu-se 2,4 D, în doză de 3 kg/ha, în 500 l de apă. La Sînvasii, erbicidarea s-a aplicat pe toată suprafața 190 ha — tot cu 2,4 D, cîte 2 kg/ha, în 400 l de apă. În ambele unități, pe suprafețele astfel tratate cînd buruienile erau tinere — în stadiul în care aveau două-trei frunze — nu au mai fost necesare pliviri manuale. Fără îndoială acest lucru a dus la unele economii de cheltuieli și a contribuit la reducerea prețului de cost al produsului. Această reducere a fost de 188 lei la tonă, la ferma Cămăraș, și de 389 lei la tonă, la ferma Sînvasii.

Prin corelarea judicioasă a factorilor : 6 250 kg porumb boabe la hectar

Acest rezultat a fost obținut anul trecut de ferma vegetală Dej — îngrășătoria de la I.A.S. Gherla. S-a cultivat aici porumb pentru boabe pe 203 hectare, suprafață din care, pe 129 ha, cultura a fost irigată. O serie de lucrări s-au aplicat pe întreaga suprafață : fertilizarea în toamnă cu superfosfat — 300 kg/ha și în primăvară cu azotat de amoniu — 180 kg/ha și cu uree — 100 kg/ha ; arătura adîncă de toamnă și lucrarea cu grapa cu discuri în agregat cu grapa, cu cîteva zile înainte de începerea semănatului ; erbicidarea la semănat cu cîte 4 kg/ha de atrazin, pe o bandă de 30 cm în jurul rîndurilor de porumb; două lucrări cu sapa rotativă și trei prașile mecanice în timpul vegetației. Ni se pare important faptul că după a doua prașilă mecanică s-a făcut o revizuire a rîndurilor pentru a se distruge eventualele buruieni, acțiune în timpul căreia s-au utilizat cîte 2 zile-om la hectar, și o dată cu care s-a efectuat și răritul. S-a asigurat o densitate medie de 62 500 de plante la hectar.

Cu toate că unitatea este situată într-o zonă relativ umedă, în perioada mai—august, pe 129 ha s-au aplicat patru udări. Cantitatea de apă folosită la o udare a fost diferențiată în raport cu adîncimea apei freatice : 400 mc/ha pe porțiunile cu apa freatică la peste 1,5 m adîncime și 250 mc de apă pe terenurile cu apa freatică între 1—1,5 m. Efectul udării a fost concludent : în timp ce producția medie realizată pe întreaga suprafață a fost de 5 698 kg/ha, pe cele 129 ha de teren irigat s-au obținut 6 250 kg/ha.

Producția de cartof în continuă creștere

Cooperativa agricolă din Girov, județul Neamț, și cea din Bălcăuți, județul Suceava, sînt situate în zone geografice diferite. Au însă o trăsătură caracteristică comună : evoluția ascendentă a producției de cartof. La Girov ea a crescut treptat de la 12 000 kg/ha în 1962, la 27 628 kg în 1968. La Bălcăuți, creșterea a fost, în aceeași perioadă, chiar mai accentuată : de la 13 000 kg/ha la 31 132 kg/ha. Rezultatele — asemănătoare — au la bază o aceeași preocupare pentru utilizarea unei tehnologii superioare.

În ambele unități s-a dat, astfel, o atenție deosebită fertilizării terenurilor cu gunoi de grajd, în complex cu îngrășăminte chimice. La Girov, de pildă, în ultimii trei ani se aplică necondiționat pe fiecare hectar cîte 25—30 tone de gunoi, 300 kg de superfosfat și 200 kg de azotat de amoniu. La Bălcăuți, experiența acumulată i-a determinat pe cooperatori ca anul acesta să fertilizeze cu gunoi toate terenurile mai sărace și să utilizeze pe toată suprafața cu cartofi, cîte 900 kg de îngrășăminte chimice la hectar.

O influență deosebită asupra producției s-a dovedit a avea și densitatea : 42 000—50 000 de plante la hectar, la Girov, unde s-a cultivat soiul Merkur și 50 000—55 000 de plante, la Bălcăuți, unde s-au cultivat soiurile Ora și Bintje. Plantarea s-a executat aproape în totalitate cu mijloace mecanice, dîndu-se o atenție deosebită adîncimii.

Factor important în sporirea producției, cointeresarea cooperatorilor s-a asigurat prin acordarea an de an a retribuției suplimentare pe brigăzi și echipe. La Girov, de pildă, ea a fost acordată tuturor celor care, participînd la toate lucrările specifice culturii și îndeosebi la prășit, recoltat și sortat, și-au îndeplinit minimumul obligatoriu de zile-muncă, stabilit pe total și pe faze de lucrări. Retribuția suplimentară s-a ridicat în medie la 30—35 kg de cartofi pentru fiecare zi-muncă aferentă culturii respective.

În ambele unități există mari rezerve de sporire, în acest an, a producției. Iată și dovezile : echipa condusă de Ion Muraru (Girov) a obținut 32 900 kg/ha (cu 5 272 kg peste media unității), iar brigada lui Vasile I. Berbenciuc din Bălcăuți a realizat 55 000 kg/ha, pe o suprafață de 27 ha. Pentru a se generaliza aceste rezultate, la Girov, principala măsură ce se ia în prezent este **mecanizarea totală** a culturii pentru a se putea asigura densitatea și adîncimea optimă, specifice condițiilor din această primăvară. La Bălcăuți se va da atenție atît **generalizării tehnologiei avansate**, cît și **aplicării cu și mai multă strictețe a principiului cointeresării.**

(După scrisorile trimise de ing. St. IORDĂCHESCU de la C.A.P. Girov, și Victor PROCOPEȚ, președintele C.A.P. Bălcăuți.)

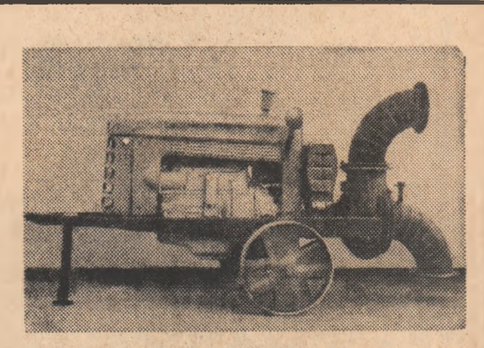

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează pe bază de comandă fermă următoarele produse :

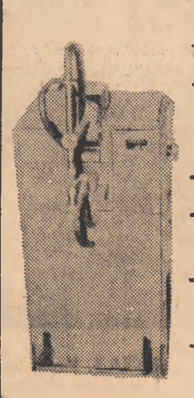

— **AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"**

— **APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.**

— **MAȘINĂ DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE**

— **ANTRENOR CU ȘAIBĂ pentru diverse mașini agricole**

— **NICOVALE PENTRU FORJĂ — tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.**

— **ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.**

PENTRU PRODUCĂTORII DE SĂMÎNŢĂ ŞI MATERIAL SĂDITOR

Atenţie loturilor de hibridare, la porumb

Producerea seminţei hibride de porumb solicită în fiecare an cunoştinţele şi conştiinciozitatea unui mare număr de specialişti angrenaţi în acestă importantă acţiune. Atît la staţiunile experimentale unde se produc hibrizi simpli, cît şi în unităţile agricole specializate unde se produc hibrizi dubli, respectarea unor cerinţe specifice culturii este absolut obligatorie. În cele ce urmează atragem atenţia asupra unor lucrări de maximă actualitate acum, în preajma însămînţării porumbului.

Solul este bogat în apă. Pe loturile de hibridare alese din timp, pregătirea terenului se va face deci destul de usor, îndată ce se zvîntă terenul. Există însă — mai mult ca în alti ani — pericolul bătătoririi terenului. El poate fi prevenit prin evitarea tasării prea mari a terenului sub patul germinativ. Sînt de asemenea, condiţii propice unei îmburuienări puternice, ceea ce atrage ca obligatorie administrarea de erbicide o dată cu semănatul (Atrazin — 3 kg/ha).

Respectarea temperaturii optime de însămînţare are o importanţă deosebită în cazul loturilor de hibridare, apărînd unele diferenţieri în funcţie de felul seminţei produse. Astfel **pentru producerea seminţei dublu hibride**, însămînţarea loturilor de hibridare se face la temperatura caracteristică culturilor de porumb obisnuite : 8—10°C **Pentru producerea seminţei simplu hibride** — la care formele parentale sînt reprezentate de liniile consangvinizate —se însămînţează la temperaturi ale solului ceva mai ridicate : 12—14°C. Acest lucru se urmăreste mai cu seamă în cazul unor linii foarte sensibile la temperaturi mai scăzute, cum este de exemplu, linia mamă a hibridului simplu mamă 208, la care, din cauză că seminţele germinează mai greu, apare riscul clocirii boabelor.

Multe din unităţile producătoare de sămînţă dublu hibridă vor produce două categorii de sămînţă (din hibridul simplu mamă) : normală-fertilă şi androsterilă. Ştiuleţii plantelor rezultate din aceste două forme urmează a fi amestecaţi la recoltare. Aşa se întîmplă lucrurile, de pildă, în cazul hibridului dublu 405.

Deoarece se pot întîmpla unele neajunsuri datorită neglijenţei, atragem atenţia că **este necesară respectarea următoarei scheme de însămînţare :** 2 rînduri — hibridul simplu tată, 6 rînduri — hibridul simplu mamă fertil, 2 rînduri — hibridul simplu tată. 6 rînduri — hibridul simplu mamă androsteril, 2 rînduri-tată etc.

Este vorba deci de **însămînţarea alternativă a celor două forme, în acelaşi lot şi nu în loturi separate**, aşa cum se mai procedează în unele unităţi Deci, în amestec, seminţele celor două forme se vor afla în proporţii egale Se va evita astfel tendinţa nejustificată, semnalată la unele unităţi, de a produce mai multă sămînţă androsterilă decît sămînţă producătoare de plante fertile (în care caz e obligatorie castrarea plantelor). Respectîndu-se această schemă se va realiza şi o dezvoltare uniformă a boabelor şi în ceea ce priveste forma şi dimensiunile, lucru foarte important pentru realizarea unui amestec cît mai bun cu ocazia calibrării.

Prof. dr. M. MANOLIU
şef de secţie la I.C.C.P.T. Fundulea

Analiza pe cale refractometrică a concentraţiei sucului celular din frunze dă indicaţii preţioase asupra rezistenţei la iernare a diferitelor soiuri de grîu. În clişeu : **cercetătoarea Alexandra Păduraru de la I.C.C.P.T.-Fundulea, efectuînd astfel de analize.**

Foto : P. COZIA

LA SEMNALUL REVISTEI

Cercetarea a fost receptivă !

Afirmaţia din titlu se bazează pe un fapt concret : scrisoarea primită, recent, la redacţia noastră din partea Institutului de cercetări pentru îmbunătăţiri funciare şi pedologie. Ea constituie răspunsul cercetătorilor receptivi la solicitările pe care o serie de unităţi de producţie le-au adresat institutului prin intermediul articolului „Sugestii pentru planul tematic" apărut în nr 1/1969 al revistei „Agricultura socialistă". Iată aceste răspunsuri :

„Sîntem de acord, în principiu, cu organizarea unor cercetări, eventual cu crearea unui punct de sprijin, în I.A.S. Pietroşani — Teleorman, pentru studierea aspectelor specifice de desecare şi zonare a culturilor în această zonă. Pentru realizarea cîmpului experimental, urmează a se vizita, cu prima ocazie, această unitate". (În atenţia inginerului O. Buga, directorul I.A.S. Pietroşani)

„Cu ocazia deplasărilor la cîmpurile experimentale din apropierea cooperativelor agricole de producţie Răscruci — Cluj şi Roma — Botoşani, se vor vizita şi aceste unităţi pentru a se stabili modul cel mai indicat de rezolvare a solicitărilor". (Răspunsul se adresează inginerilor V. Brebu şi M. Cascaval, care au solicitat recomandări în legătură cu prevenirea şi combaterea sărăturilor)

„În zona Luncii Arieşului nu s-au făcut experienţe locale pentru determinarea celor mai eficiente metode şi norme de udare specifice zonei. S-a întocmit, în colaborare cu I.P.I.F., pe baza rezultatelor experienţelor efectuate şi în funcţie de condiţiile pedoclimatice, o lucrare privind regimurile de irigaţie specifice diferitelor zone din ţara noastră. Date mai detaliate se pot afla la D.I.F.O.T. Cluj. În această zonă, în aval de Turda, s-a studiat însă de către I.C.I.F.P. utilizarea apei din Arieş la irigaţii, avîndu-se în vedere prezenţa, în anumite perioade, în acest riu, a anumitor substanţe nocive (cianuri). Date mai amănunţite se pot obţine de la secţia de irigaţii din I.C.I.F.P." (În atenţia inginerului P. Romascanu de la C.A.P. Luncani-Cluj).

Ne facem datoria de a comunica celor interesaţi conţinutul scrisorii, semnate de dr. Ing. M.Botzan, directorul institutului, nu fără a sublinia că I.C.I.F.P. este, deocamdată, singurul din unităţile de cercetare vizate în articolul citat, care a înţeles apelul adresat şi nu a rămas indiferent la cerinţele producţiei adresate prin presă.

Neajunsurile vor putea fi eliminate, dacă...

Printre unităţile vizate în articolul intitulat „Implicaţiile economice ale unei aprovizionări tehnico-materiale nechibzuite", publicat în nr. 48 din 28 noiembrie 1968 (reţineţi data) al revistei noastre, era şi Întreprinderea judeţeană Timiş de aprovizionare tehnico-materială a cooperativelor agricole. Timp de patru luni conducerea întreprinderii nu s-a învrednicit să informeze redacţia despre măsurile luate pentru înlăturarea imobilizării fondurilor neproductive. A făcut acest lucru la 27 martie a.c. şi într-un mod care ne surprinde. Iată răspunsul primit :

„Faţă de critica justă adusă de revista „Agricultura socialistă" considerăm că **dacă** (s.n.) în viitor se va acorda atenţie la întocmirea planului de aprovizionare de către cooperativele agricole (?!), **dacă** uniunea judeţeană şi întreprinderea noastră vor face o analiză mai temeinică a necesarelor comandă, cunoscînd direct nevoile unităţilor, vom putea elimina neajunsurile semnalate pe linia aprovizionării tehnico-materiale...".

Aşa dar, dacă şi iar dacă ! E bine, totuşi, că tovarăşii din conducerea întreprinderii ştiu ce au de făcut. Rămîne să vedem... dacă vor face ceea ce spun că ar putea face .

Sînt necesare cercetări de specialitate

„Borhotul rezultat de la fabricarea spirtului din cereale şi cartofi este valorificat unităţilor agricole de stat şi cooperatiste ca produs descentralizat", ne-a informat Ministerul Industriei Alimentare, referindu-se la observaţiile critice cuprinse în nota intitulată „Resurse furajere irosite", publicată în revista noastră.

„În ceea ce priveşte borhotul rezultat la fabricarea spirtului de melasă — continuă răspunsul — Direcţia cărnii din M. I. A. a iniţiat încercări de hrănire a animalelor cu acest reziduu, dar rezultatele obţinute nu sînt concludente. Din acest motiv, considerăm necesar ca problema să fie luată în studiu de Institutul de cercetări zootehnice pentru a se găsi astfel soluţia utilizării în hrana animalelor şi a acestui borhot. Direcţia de resort din ministerul nostru va pune la dispoziţia I.C.Z. borhotul necesar.

Mai precizăm că, pentru următorii doi ani, în scopul valorificării integrale a borhotului, la fabricile de spirt cu cea mai mare capacitate de producţie s-a prevăzut construirea şi darea în funcţiune a două secţii de drojdie furajeră, care vor utiliza ca materie primă borhotul de melasă".

POŞTA RUBRICII

Interesaţi de problemele apărute la această rubrică, tot mai mulţi cititori ne informează despre propriile lor realizări în acest important domeniu al producerii de sămînţă şi material săditor. Prezentăm, în cele ce urmează, cîteva interesante realizări ale cooperativei agricole de producţie Timboeşti, judeţul Vrancea, în domeniul producerii de vite altoite. Ele ne-au fost relatate de ing. Ion Davidoiu.

„Sectorul de producere a materialului săditor viticol s-a organizat la Timboesti în 1961. Începutul a fost modest, dar promiţător : s-au altoit 238 000 de fire de vite, realizîndu-se 55 la sută vite de calitatea I. În perioada anilor 1961—1968 s-au altoit, în total, 13 100 000 de fire de vite. Deoarece nu avem posibilităţi de irigare, lipsa de apă a fost compensată prin folosirea unor metode care să permită, totuşi, obţinerea unor rezultate bune. Începînd din 1964 s-a generalizat, astfel, desfundarea terenului şi efectuarea biloanelor încă din toamnă, ceea ce a făcut posibilă acumularea unor cantităţi mari de apă din precipitaţiile căzute în timpul iernii. În acelaşi scop s-a trecut de la plantarea viţelor în biloane cu un singur rînd la plantarea lor în biloane cu profil mărit, cîte două rînduri de vite pe ambii versanţi ai bilonului.

Anul acesta sectorul s-a extins, planificîndu-se altoirea a 3 000 000 de fire de vite. Campania a început la timp, după ce fuseseră puse la punct toate pregătirile necesare : aprovizionarea cu materiale, asigurarea în plus, faţă de anii precedenţi, a unui număr de 40 de altoitori bine pregătiţi etc. A fost astfel posibilă înregistrarea unui ritm mediu de altoire, zilnic, de 100 000 de fire. În cîteva zile, acţiunea va fi încheiată şi vom putea trece la plantarea în biloane imediat ce condiţiile vor permite.

În acest an ne-am propus să efectuăm şi cîteva experienţe care ne interesează pentru extinderea viitoare a sectorului de producere a materialului săditor viticol. S-a încercat astfel extinderea altoirii prin capsare, mărirea perioadei între altoire şi forţare, extinderea mecanizării".

N.R. VOM CONTINUA ŞI PE VIITOR SĂ DĂM CURS ÎN CADRUL ACESTEI RUBRICI, OPINIILOR ŞI INFORMĂRILOR PRIMITE DE LA CITITORI.

NOTĂ

Cînd lipseşte conştiinţa profesională

Era în toamna anului trecut. La Buda-Palanca, Ciupelniţa, Drăgăneşti, Luciu-Buzău, la Frumuşiţa şi la Scinteieşti, — în judeţele Buzău, Prahova, Galaţi, lanurile de porumb erau compacte şi plantele bine dezvoltate. Cooperatorii erau mulţumiţi. Ştiuleţii, aşa cum se arătau privitorilor promiteau producţii mari. Dar a venit şi ziua culesului. Şi socotelile chibzuite ale oamenilor — atît recoltăm, atîta vindem statului, atîta se cuvine la ziua muncă — s-au dovedit doar „planuri ale simiglului". Căci în numeroase lanuri, ştiuleţii, bine dezvoltaţi, ascundeau sub îmbrăcămintea de pănuşi un „secret" dureros : boabe rare şi puţine, un sfert, şi mai puţin de un sfert, din cît era firesc.

Nemulţumiţi, oamenii şi-au făcut din nou socoteli, de data asta pe o cale inversă : atît am planificat, atît am obţinut, atît am pierdut. Şi concluziile au fost neplăcute. Obţinînd, de pe suprafeţe cuprinse între 60 şi 340 ha la cîte o unitate, producţii de 570—780 kg/ha (doar la Ciupelniţa s-au ridicat la 1650 kg/ha) minusurile din hambare şi din scripte au fost mari : 183 de tone la Ciupelniţa, 475 t. la Buda-Palanca, 650 t la Scinteieşti, 761 t la Frumuşiţa etc. În total, pagube de 2608 tone de porumb, deci circa 3 milioane de lei.

Cine a fost de vină ? Seceta ? De ce, atunci, pe tarlale alăturate, supuse aceluiaşi regim pluviometric, acelaşi hibrid — 405 — a dat recolte normale ? Vinovatul trebuia căutat în altă parte. Răspunzînd chemării direcţiilor agricole Prahova, Buzău şi Galaţi, specialişti, în frunte cu cei de la I.C.C.P.T Fundulea şi C.S.A., au analizat, în amănunţime, situaţia. Concluzia a fost una singură : în lanurile care au răsplătit atît de prost munca oamenilor, cantităţile de polen au fost insuficiente pentru polenizarea completă a fiorilor mamă. Deficienţa avea la bază calităţile necorespunzătoare ale seminţei

A început apoi o anchetă minuţioasă, care a consumat multă energie şi timp S-au verificat toate actele care indicau proveniensa seminţelor folosite. S-a urmărit apoi drumul acestor seminţe, de la cooperativele păgubite, înapoi, în timp şi spaţiu. Şi drumul s-a încheiat la I.A.S. Borăneşti, în toamna anului 1967, în zilele de 20-21 şi 22 septembrie. Sînt zilele cînd, de la această importantă unitate producătoare de seminţe de porumb şi binecunoscută ca fruntaşă, au plecat spre Urziceni la Staţia de calibrare Agrosem un transport important de ştiuleţi. Erau din forme androsterile sau androfertile ? În nici un act nu s-a făcut această importantă precizare. *Şi asemenea transporturi anonime au mai avut loc şi în zilele următoare celor citate mai sus, I.A.S. Borăneşti nerespectîndu-şi obligaţia esenţială, de a preda staţiei de calibrare, zilnic, cantităţi egale de porumb androfertil şi androsteril. Citeva zile în şir a ajuns deci, la Urziceni, numai porumb androsteril, care, prelucrat fără o atentă verificare, a fost apoi etichetat drept sămînţă şi folosit ca atare. Rezultatele s-au văzut. Lipsite de polen, lanurile au rămas sterile.*

Unde au fost însă specialiştii unităţii ? Cum s-au achitat ei de obligaţiile elementare profesionale ? Cum şi-au pregătit şi îndrumat ajutoarele ? Credem că a intervenit aici nu o simplă întîmplare, ci nerespectarea unor norme elementare de etică profesională. Ea s-a manifestat în egală măsură la I.A.S. Borăneşti, ca şi la Staţia Agrosem Urziceni. Cei în cauză vor fi, desigur, puşi în situaţia de a răspunde şi în alt mod de situaţia creată. Este însă dureros — şi păgubitor — că s-a ajuns aci.

Am semnalat faptele — elucidate abia de curînd — tocmai pentru că socotim necesar un semnal de alarmă. Acţiunea de producere a seminţelor, departe de a fi o chestiune minoră, impune din partea tuturor celor ce iau parte la ea un maximum de conştiinciozitate şi, de ce n-am spune-o, de cinste şi de respect faţă de meseria îmbrăţişată.

Cum se produce materialul săditor la coacăz ?

La această întrebare, adresată de mai mulţi cititori, răspunde ing. Dumitru IFTIMIE, de la Staţiunea experimentală pomicolă Fălticeni.

În producţia curentă, coacăzul se înmulţeşte pe cale vegetativă, utilizîndu-se una din metodele prezentate mai jos.

Despărţirea tufelor. Primăvara, tufele se muşuroiesc urmînd ca toamna, după înrădăcinare, tulpinile de 1—2 ani să fie detaşate şi utilizate pentru plantare.

Marcotajul. Primăvara, devreme ramurile se scurtează la 8—10 cm deasupra solului. Cînd lăstarii crescuţi din mugurii rămaşi ating 13—15 cm, se muşuroiesc întîi pînă la jumătate şi apoi, pe măsura creşterii lor, pînă la 30—35 cm. Toamna lăstarii înrădăcinaţi — marcotele — se detaşează de planta mamă.

Butăşirea. Recoltarea ramurilor pentru butaşi se poate face în perioada de repaus, folosindu-se ramuri de 1 an sau primăvara, cum se practică în cele mai multe cazuri, dar în acest caz procentul de înrădăcinare este mai scăzut.

Primăvara, din ramurile puse la stratificat toamna, se fasonează butaşi scurti, de 1—3 muguri, care se plantează, la 70 cm între rînduri şi 5—10 cm pe rînd. În soluri uşoare, butaşii se introduc mai adînc, lăsîndu-se 1—2 muguri deasupra nivelului solului. În cele reci se înfig mai puţin, lăsîndu-se 1/3 deasupra solului. După plantare se bătătoreşte bine pămîntul în jurul butaşilor şi se bilonează pentru a feri partea aeriană de deshidratare. În condiţii agrotehnice corespunzătoare (menţinerea solului afînat şi curat de buruieni, tratarea cu zeamă bordeleză contra păţării frunzelor şi cu Phencapton contra păienjenilor) toamna, butaşii pot fi folosiţi la înfiinţarea de noi plantaţii. Dacă nu s-au dezvoltat corespunzător se mai lasă un an pentru formare.

Înmulţirea prin butaşi verzi se aplică mai puţin Se folosesc butaşi cu cîte 2 muguri, recoltaţi din lăstari în creştere, semilemnificaţi care se înrădăcinează în răsadniţe, la întuneric.

În mod curent, materialul săditor se obţine din plantaţiile aflate în producţie, dar procedînd astfel, scade potenţialul de rodire al tufelor, iar producţia de butaşi este mult mai mică Mai avantajoasă este înfiinţarea de plantaţii-mamă, care asigură obţinerea unui material săditor sănătos şi cu calităţi biologice superioare. De pe 1 hectar cu plante mamă, în condiţii favorabile se poate obţine o producţie de 100 000—180 000 de butaşi şi 50 000—70 000 de bucăţi de marcote înrădăcinate.

SEMINŢE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele şi magazinele AGROSEM, vă puteţi procura imediat :

— seminţe de legume pentru răsaduri şi culturi de cîmp din toate speciile şi din soiuri valoroase produse în staţiunile experimentale şi întreprinderile agricole de stat ;

— seminţe de gazon şi de diferite flori pentru grădini, parcuri, spaţii verzi, terenuri de sport etc.

De asemenea se pun în vînzare pomi fructiferi şi vite de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresaţi-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din ţară care vă livrează seminţe şi material săditor din soiuri cu autenticitate şi valoare culturală garantate.

Agrosem

OCOLUL SILVIC COMĂNEŞTI

str. Tudor Vladimirescu nr. 3

telefon 241

Oraş Comăneşti, judeţul Bacău

VINDE FARA REPARTIŢIE

1. Araci răşinoase **stas-850 ; 200 000 bucăţi, la preţul de 1,25 lei bucata, minus rabatul comercial 20 la sută.**
2. Oişti de mesteacăn **cu lungimea de 3 m ; 3 000 bucăţi, la preţul de 12,20 lei, minus rabatul comercial 20 la sută.**

PRIMUL CONCURS DE VINURI AL JUDEŢULUI VRANCEA

O confruntare concludentă

Podgoriile Vrancei şi-au dat, recent, întîlnire la Panciu. Aici, la Casa agronomului, confruntarea s-a desfăşurat sub emblema „Primul concurs de vinuri al judeţului Vrancea". Ceea ce a interesat, în primul rînd, a fost verificarea potenţialului calitativ al podgoriilor, îndeosebi al celor noi, verificare ale cărei concluzii vor constitui criterii pentru orientarea şi profilarea viitoare, pe direcţii specializate, a producţiei vinicole în acest judeţ.

Participarea numeroasă — cele 226 de probe de vinuri au reprezentat toate podgoriile judeţului—, competenţa juriului de experţi-degustători şi spiritul de deplină seriozitate în care s-a desfăşurat acest prim concurs judetean de vinuri dau convingerea temeiniciei concluziilor formulate.

Citiva din experţii-degustători, cei mai mulţi veniţi aici din alte podgorii ale ţării, văd aproape în acelasi fel orientarea de viitor a producţiei de vinuri a judeţului Vrancea.

Ing. C STATNOVEANU, din Ministerul Industriei Alimentare : Concursul a pus în evidenţă, înscriind pe primul loc, vinurile albe de consum curent. Acestea, prin certe însusiri calitative — limpiditate, culoare, impresie olfactivă şi gustativă — s-au încadrat la clasa aur în proporţie de 71,4 la sută. Dar cîte din cele 226 de probe, care au intrat în concurs, au fost vinuri albe de consum curent ? Numai 35. În treacăt fie spus, unităţile vinificatoare care aparţin ministerului nostru deşi au prelucrat o producţie de 8 000 de vagoane de struguri, n-au putut prezenta la concurs decît 3 astfel de probe. De ce ? Se va vedea. Cele mai multe din vinurile albe, 123, au fost, conform categoriei de încadrare, vinuri albe de calitate superioară. Ele s-au înscris la clasa aur numai în proporţie de 46,34 la sută.

Interpretarea acestor cîteva date pledează în favoarea vinurilor albe de consum curent, pentru producerea acestora, în partizi mari, existînd în podgoriile judeţului Vrancea condiţii favorabile. Deci, este vorba, în fond de întîietatea lor faţă de cele de calitate superioară. Acest lucru se poate uşor realiza. Punctul de plecare trebuie să-l constituie o asemenea organizare a recoltării strugurilor care să facă posibilă încadrarea ei în perioada optimă. Orice depăşire are ca efect atît pierderi considerabile de producţie, cît şi acumularea unor cantităţi mai mari de zahăr, vinificatorii fiind astfel obligaţi la producerea unor vinuri ce se includ în categoria vinuri de calitate. Este vorba de categoriile de încadrare aşa cum sînt ele formulate în prezent, şi nu de faptul că vinurile uşoare, de consum curent nu ar fi vinuri de calitate superioară. De altfel, rezultatele concursului au precizat acest lucru.

Ing. Viorel STOIAN, cercetător principal la Institutul de cercetări pentru viticultură şi vinificaţie — Valea Călugărească : Mi se pare a nu fi cea mai potrivită, în general, orientarea spre vinurile demiseci şi dulci, atît cele de consum curent, cît şi cele de calitate. Pentru vinurile roşii problema se pune cu atît mai mult. Consider că vinurile roşii demiseci şi dulci, a căror dezarmonie, dezacord au fost pregnante, nu-şi au locul aici. Sînt cele care, în ierarhia valorilor, s-au situat, la acest concurs, pe ultimul loc. O menţiune aparte pentru vinurile aromate, care s-au evidenţiat printr-o aromă fină, un gust armonic şi bine echilibrat. Ca urmare, peste 80 la sută din probele prezentate s-au încadrat la clasa aur. Sînt podgorii şi centre viticole — Jariştea, Timboesti, Odobeşti (masivul Sarba) — unde pentru obţinerea acestor vinuri există condiţii pedoclimatice favorabile. **Deci, necesitatea asigurării unui raport mai potrivit între soiurile aromate, Muscat Ottonel şi Sauvignon, şi soiul Fetească, ce predomină acum, trebuie neapărat avută în vedere.**

Ing. V. SAVA, directorul I.A.S. Panciu : Direcţia către care trebuie îndreptată atenţia noastră este de a înfiinţa plantaţii din soiuri pure, care asigură atît producţii, cît şi vinuri de calitate. Aşa s-au dovedit, cel puţin la acest concurs, soiurile Riesling italian, Fetească regală, Aligoté, Fetească albă şi, într-o proporţie mai redusă, soiurile aromate, îndeosebi Muscat Ottonel. În alte podgorii şi centre viticole ale judeţului Vrancea, soiurile aromate trebuie extinse cu mai mult curaj.

Ing. Ion ZAMFIR, oenolog, şef de fermă la I.A.S. Valea Călugăreasca : Consider ca fiind potrivită o asemenea structură a liniilor de producţie vinicolă în judeţul Vrancea : 60 la sută vinuri albe şi roşii, seci de consum curent, 35 la sută vinuri albe si rosii seci de calitate şi numai 5 la sută vinuri albe si rosii cu zahăr rezidual între 10—18 g/l, din soiuri de mare valoare (Fetească regală). **Vinurile seci de consum curent, mai ales cele albe, s-au dovedit a fi vocaţia de bază a podgoriilor judeţului Vrancea.**

Consemnăm, în încheiere, şi cîteva opinii ale oresedintelui juriului acestui concurs, **ing. T BEJAN, din Consiliul Superior al Agriculturii :** Cea mai mare surpriză a constituit-o, în primul concurs de vinuri al judetului Vrancea, „Sampania de Panciu". Este o realizare recentă a întreprinderii agricole de stat, care relevă certe condiţii de dezvoltare, în perspectivă, a vinurilor spumoase în această podgorie.

O serie de calităţi ale vinurilor de Panciu, puse în evidenţă şi de acest concurs — aromă, aciditate, cît mai ales o vinozitate deosebită şi gustul de strugure proaspăt — **pledează în favoarea ideii de a extinde producerea şampaniei în podgoria Panciu** Sînt premise care, în dezvoltarea viitoare a viticulturii din această zonă, vor trebui să se concretizeze într-o nouă direcţie de producţie : vinuri spumoase.

Interpretarea datelor acestui concurs pune în lumină şi un alt aspect : **necesitatea revederii şi a restrîngerii sau completării, în unele cazuri, a sortimentului de vite stabilit pentru podgoriile judeţului Vrancea prin lucrările de raionare şi microraionare. Aşa cum este conceput acum acest sortiment cuprinde un număr prea mare de soiuri.** Aprecierea organoleptică a vinurilor prezentate la concurs urmează să fie completată firesc cu analizele de laborator şi numai după aceea se vor putea delimita strict sortimentul cel mai potrivit şi liniile de producţie vinicolă cele mai eficiente

Pe marginea acestui concurs se mai impune, de asemenea, o observaţie Majoritatea probelor prezentate au purtat denumirea „amestec alb", sau „amestec roşu". Or, **se pot crea, şi trebuie să se creeze, tipuri de vinuri pronii podgoriilor Vrancei, care să oglindească, mai fidel potenţialul podgoriilor cuprinse în cea mai mare zonă viticolă a ţării.**

Elena VASILESCU

CREȘTEREA PĂSĂRILOR

Din experiența I.A.S. „Avicola"-Arad

„Secretul" celor 20 de milioane

La marginea Aradului se înalță, printre vilele cochete, construcțiile întreprinderii de stat „Avicola". Drumul scurt străbătut de această unitate de la înființarea ei — mai 1967 — și pînă în prezent a fost marcat de o continuă intensificare a producției, de obținerea unor indici economici superiori. Două cifre se situează la polii extremi ai perioadei parcurse în intervalul amintit: 2,5 și, respectiv, 20 milioane de lei. Prima reprezintă pierderile pe care le-au înregistrat fostele sectoare avicole din care a provenit întreprinderea, iar cea de a doua, beneficiul realizat în anul trecut. (din care 15 milioane peste plan). I.A.S. „Avicola" — Arad se numără printre unitățile evidențiate în întrecerea socialistă pe 1968.

Iată cum explică acest salt medicul veterinar **Mihai Stănescu**, directorul întreprinderii: „Rezultatele economice obținute de noi, ca și de alte numeroase întreprinderi agricole de stat au fost posibile în primul rînd datorită măsurilor luate de partid pe linia îmbunătățirii activității economico-organizatorice a agriculturii de stat. Mi-aș permite să fac cîteva comparații care să reliefeze și mai bine efectele acestor măsuri în cadrul fermelor și întreprinderii noastre. În 1966, planul la producția de ouă — unul din principalii indicatori — nu a fost realizat cu peste 3 milioane de bucăți. Anul trecut am obținut peste plan, dispunînd de aceleași spații de creștere, 6 milioane de ouă. Producția medie pe fiecare găină furajată a atins în 1968, 215 ouă (față de 203 planificate), cu maxima de 251 ouă, la ferma condusă de medicul veterinar Petru Anta. La ouăle destinate consumului, prețul de cost a fost redus — în comparație cu cel de acum doi ani — cu 230 de lei la mia de bucăți, iar la cele pentru incubație, cu 523 de lei. A fost livrat altor unități un număr însemnat de puicuțe pentru reproducție, iar producția de carne de pasăre a fost depășită, în 1968, cu peste 80 de tone.

FACTORUL PRINCIPAL. INTRODUCEREA UNEI TEHNOLOGII SUPERIOARE

Aceste cifre oglindesc, într-adevăr, progresul realizat în rentabilizarea creșterii păsărilor. Am căutat, firește, să urmărim cum, pe ce căi s-a ajuns la astfel de rezultate. Am discutat despre aceasta cu șefii de fermă **Petru Anta, Ion Iacobi, Zaharia Sechel, Dumitru Tomuță** și alții și părerea lor a fost unanimă: „Ferma ca unitate de producție de sine stătătoare, cu gestiune economică proprie, și-a demonstrat pe deplin eficiența. Ceea ce ni s-a părut însă hotărîtoare pentru 1968 a fost introducerea unei tehnologii corespunzătoare care a permis o mai bună organizare a producției și a muncii. Pentru prima dată a fost aplicată **metoda populării și depopulării totale a fermelor,** reușindu-se ca la un moment dat să avem în adăposturi păsări de aceeași vîrstă; aceasta a ușurat mult atît hrănirea lor, fiind nevoie de o singură rețetă furajeră, cît și acțiunile sanitar-veterinare. S-a putut proceda periodic la asanarea fermelor, împiedicîndu-se astfel apariția bolilor. Pe de altă parte, tehnologia de populare și depopulare totală a permis ridicarea indicelui de folosire a adăposturilor".

Într-adevăr, **utilizarea mai chibzuită a spațiului de creștere** a constituit unul din factorii care au dus la rezultatele de producție și economice arătate. Nu este vorba de investiții costisitoare, ci de unele amenajări efectuate cu fonduri bănești destul de reduse. Astfel halele cu capacitatea de 6 500 de găini ouătoare au fost împărțite prin plase de sîrmă, în cîte 12 compartimente egale; prin acest procedeu simplu s-au creat condiții mai bune pentru creșterea și dezvoltarea păsărilor, urmărindu-se îndeaproape modul lor de comportare. Păsările care încetau ouatul sau cele care dădeau semne de boală au putut fi izolate mult mai operativ și supuse unor tratamente adecvate.

La toate cele arătate s-au adăugat și alte măsuri, printre care trebuie amintite, în primul rînd, schimbarea mătcii de reproducție, precum și îmbunătățirea valorii biologice a furajelor combinate. În anul trecut, rețetele furajere au fost mult mai complete, asigurîndu-se în hrana păsărilor un sortiment mai bogat de nutreturi, cu valoare biologică ridicată.

O nouă șarjă de pui

O INIȚIATIVĂ ȘI EFECTELE EI ECONOMICE

La I.A.S. „Avicola" — Arad, merită relevată însă și o inițiativă care a contribuit, la rîndul ei, la sporirea producției de ouă și carne de pasăre. Iată, în cîteva cuvinte, despre ce este vorba. Anul trecut s-au închiriat și folosit unele grajduri de taurine, de la cîteva din unitățile vecine. După o riguroasă dezinfecție a adăposturilor au fost făcute, din resurse locale, amenajările necesare: înlocuirea eleveuzelor cu becuri infraroșii pentru creșterea puilor de o zi, confecționarea de jgheaburi pentru adăpat din tuburi de irigat, reformate, folosirea lăzilor în care s-a ambalat untul, drept cuibare și altele de acest gen. Cu astfel de improvizații s-au putut obține cîteva milioane de ouă și circa 200 de tone de carne de pasăre peste plan. Astfel de inițiative pot servi ca exemplu și pentru alte unități agricole care dispun de condiții asemănătoare.

Ing. N. FLORIAN

Aspect din timpul desfășurării lucrărilor

UN RODNIC BILANȚ

(Urmare din pag. 1)

unei apiculturi moderne, stupăritul pastoral a căpătat, anul trecut, o extindere și mai largă. Numai la masivele de salcîm din sudul Olteniei, de la Hanul Conachi, județul Galați, și de la Valea lui Mihai, județul Bihor, au fost deplasate circa 90 000 de familii de albine, din județele Cluj, Mureș, Argeș, Dîmbovița, Bacău, Hunedoara, Timiș, Caraș-Severin, Covasna, Ilfov, Vaslui, Tulcea, Neamț, Galați, Vrancea, Bihor și Satu Mare. În același timp, 30 000 de familii de albine din numeroase județe au fost deplasate în zonele inundabile ale Dunării, în vederea valorificării culesurilor tîrzii. Acțiuni susținute au fost întreprinse de asociație și pe linia extinderii în cultură a plantelor nectaro-polenifere, a creșterii contribuției apiculturii la polenizarea culturilor agricole entomofile, la apărarea sănătății albinelor. Cu sprijinul Consiliului Superior al Agriculturii, au fost organizate peste 2 600 de echipe voluntare în scopul depistării, prevenirii și combaterii diferitelor boli la albine.

Prin Combinatul apicol Băneasa, realizat de asociație, s-a putut asigura stupinelor socialiste și stuparilor amatori un larg sortiment de materiale și utilaje apicole în valoare de peste 170 milioane de lei.

Pe linia popularizării rezultatelor apiculturii românești peste hotare, asociația a primit vizitele unui însemnat număr de apicultori străini și a participat, prin delegații săi la diferite manifestări apicole internaționale.

Raportînd realizările obținute în producția de miere și ceară la condițiile naturale oferite cu dărnicie de flora meliferă spontană și cultivată în țara noastră, în darea de seamă prezentată, prof. V. Harnaj a remarcat rezervele mari existente și nevalorificate încă în întregul potențial. În județele Botoșani, Suceava, Dolj, Gorj, Bihor, Covasna, Vaslui și Iași, deși au existat posibilități, cantitățile de miere și ceară preluate prin contracte sînt încă mici.

Asociația crescătorilor de albine și comitetul său executiv nu s-au preocupat în suficientă măsură de elaborarea unui regulament de practicarea stupăritului pastoral, adaptat la condițiile existente în prezent. În vederea protejării familiilor de albine împotriva substanțelor toxice folosite în agricultură, nu s-au luat întotdeauna cele mai eficiente măsuri de aplicare a instrucțiunilor elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii. O serie de lipsuri s-au manifestat și pe linia aprovizionării apicultorilor cu material biologic de cea mai bună calitate, faguri artificiali și diferite utilaje apicole. În darea de seamă s-a subliniat, de asemenea, necesitatea promovării cu consecvență a principiului muncii colective, a întăririi răspunderii personale și a grijii manifestate în mînuirea mijloacelor financiare și materiale ale asociației.

În discuțiile purtate, delegații la conferință s-au referit pe larg la activitatea desfășurată de asociație și de membrii săi, precum și la principalele obiective ale activității de viitor.

La conferință a luat cuvîntul prof. Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, ales, cu această ocazie, membru de onoare al asociației. După ce s-a referit la contribuția adusă de asociație la creșterea numerică a familiilor de albine și la obținerea unor importante cantități de produse apicole, vorbitorul a subliniat necesitatea concentrării activității de viitor spre ameliorarea diferitelor rase de albine crescute în țara noastră, perfecționarea utilajului apicol, dezvoltarea continuă a stupinelor, folosirea intensivă și cu eficiență maximă a resurselor melifere, gospodărirea mai bună a mijloacelor financiare ale asociației.

Conferința a adoptat unele modificări ale statutului asociației, corespunzător condițiilor și cerințelor actuale și de perspectivă ale apiculturii, precum și o hotărîre în care sînt concretizate principalele obiective ce revin organizației în următorii patru ani.

Potrivit prevederilor statutare, conferința a ales Consiliul Asociației crescătorilor de albine și Comisia de cenzori.

În funcția de președinte a fost reales prof. V. Harnaj. Ca vicepreședinți au fost aleși ing. N. Foti și prof. C. Paju, iar ca secretar general — ing. E. Mîrza.

În încheierea lucrărilor, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la conferință au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, în care își exprimă sentimentele de profundă recunoștință pentru sprijinul primit și condițiile create dezvoltării apiculturii în țara noastră.

Pondere sporită la realizarea veniturilor obștești

La cooperativa agricolă din Cărpiniș, județul Timiș, creșterea păsărilor a devenit una din ramurile de producție cu pondere însemnată în realizarea veniturilor obștești. Rezultatele economice pe care le-am obținut în anul 1968 — un venit de 1,3 milioane față de 1,2 milioane de lei cît era planificat — se explică, în bună parte, atît prin experiența acumulată în peste 13 ani de activitate, cît și prin atenția pe care a acordat-o creșterii păsărilor, mai ales în ultimul timp, consiliul de conducere.

Anul trecut, de pildă, unitatea noastră a livrat în cadrul contractelor încheiate cu statul 27 de tone de carne, față de 12 cît prevăzusem inițial și peste 700 000 de ouă. Datorită măsurilor luate de noi pe linia furajării și îngrijirii, cei 10 000 de pui au fost valorificați la vîrsta de 4 luni, cu o greutate medie individuală de peste 1,7 kg, iar puicuțele de rasă Rhode și Rock au început ouatul între 4,5 și 5 luni.

Alături de folosirea integrală a tuturor capacităților de cazare de care dispunem, un important rol în creșterea păsărilor îl are faptul că am pus în funcțiune o moară proprie cu care pregătim preamestecurile de furaje atît pentru nevoile noastre, cît și pentru alte cîteva cooperative învecinate. La toate acestea s-au adăugat experiența și priceperea harnicilor noștri cooperatori. Brigadiera **Temița Stomescu,** cooperatoarele **Ana Bogdan, Ioana Bacală** și multe altele, lucrează de 10 — 12 ani în ferma avicolă. Urmînd îndrumările primite din partea cadrelor tehnice, ele s-au convins că hrănirea, adăpostirea și îngrijirea puilor hotărăsc în cea mai mare măsură rezultatele de viitor, fie că este vorba de păsările ouătoare, fie de cele destinate producției de carne. La noi, puii sînt crescuți în hale spațioase, călduroase, curate, luminoase și bine aerisite. În zilele însorite, cu temperaturi de peste 20 de grade, puii sînt scoși cîteva ore în padocuri. Așternutul se menține în permanență curat și uscat, iar periodic se face, după necesități, dezinfecții parțiale sau generale.

În alcătuirea rațiilor ne străduim să folosim un amestec cît mai variat de furaje pentru a asigura păsărilor totalitatea substanțelor hrănitoare necesare. Alături de celelalte concentrate fin uruite, nu lipsesc brînza proaspătă de vaci, morcovii rași, lucerna verde tocată, proteina de origină animală sub formă de ouă și făină de carne, sînge sau pește, precum și vitaminele și sărurile minerale. Tainurile mici și des administrate preîntîmpină fermentarea hranei și deci îmbolnăvirea puilor. Procedînd astfel am reușit ca cei 8 600 de pui recoltați în decembrie-ianuarie să cîntărească în prezent la greutatea de 900 de grame, cu pierderi minime. Tot datorită acestor măsuri, de la matca de 5 800 de găini de care dispunem am obținut zilnic cîte 2 600—2 700 de ouă în lunile decembrie-februarie și peste 3 000 în prezent.

Ca urmare a rezultatelor obținute, crescătoarele de păsări au fost retribuite, în medie, anul trecut, cu cîte 510 zile-muncă, adică aproape cu cîte 17 000 de lei fiecare.

Prin modernizările pe care ni le-am propus să le realizăm în acest an — compartimentarea halelor, introducerea eleveuzelor și a becurilor cu raze infraroșii, îmbunătățirea utilajului de deservire etc. — prin perfecționarea continuă a metodelor de creștere și întreținere, avem convingerea că planul pe care ni l-am propus — 800 000 de ouă, sporirea efectivului mată de la 5.800 la 10.000 de găini și livrarea a cel puțin 10 tone de carne — va fi realizat și depășit. Aceasta ne permite să adăugăm la bugetul unității un venit de cel puțin 1,5 miloane de lei.

Nicolae SAMOILĂ
vicepreședinte al cooperativei agricole Cărpiniș, județul Timiș.

SOIA

(Urmare din pag. 1)

timă se poate obține chiar dublul acestor producții.

Sintetizînd experiența întreprinderilor agricole de stat fruntașe și a stațiunilor experimentale din țara noastră, precum și experiența cultivatorilor din S.U.A. și a cercetătorilor americani, pe care am studiat-o la fața locului, voi înfățișa în continuare principalele elemente de agrotehnică.

AMPLASAREA

Soia suportă să fie cultivată pe majoritatea solurilor existente în țara noastră, dar recolte cu adevărat bune nu se pot obține, cel puțin deocamdată, pe orice fel de teren. **Avînd pretenții mari față de umiditate și de elementele nutritive, plantei îi convin solurile adînci, bine aprovizionate cu apă, soluri cu o textură medie argiloasă și cu reacție de la slab alcalină la slab acidă, bogate în humus, fosfor, potasiu și calciu.** Sînt contraindicate terenurile prea joase, cu exces de umiditate, nedrenate suficient sau cu apa freatică la mică adîncime, solurile superficiale sau cu strat adînc de nisip, solurile secetoase pe care culturile sînt obișnuit distruse de secetă la sfîrșitul lui iulie și începutul lui august. Solurile cu aciditate mare și cele supuse eroziunii nu vor fi cultivate cu soia decît după aplicarea măsurilor de combatere a celor două fenomene care le diminuează fertilitatea.

PATUL GERMINATIV.

Puține culturi sînt atît de sensibile la îmburuienare cum este soia. De aceea, întreținerea terenului și pregătirea patului germinativ au în condițiile acestui an, o importanță maximă. **Pentru distrugerea buruienilor existente în stratul de sol de 0—12 cm se vor aplica două-trei lucrări de cultivație în zonele cu precipitații abundente și una-două în celelalte zone. Este deosebit de important, esențial chiar, ca ultima lucrare de pregătire a patului germinativ să fie efectuată cu cel mult o zi înaintea semănatului.** Dacă ambele lucrări s-ar efectua în aceeași zi, ar fi ideal. Ultima cultivație are menirea să distrugă buruienile răsărite sau numai încolțite, permițînd soiei să răsară într-un teren curat. Lucrările de cultivație, în special cea premergătoare însămînțării, nu trebuie să fie prea adînci, adîncimea depinzînd de tipul solului, de cantitatea de umezeală acumulată, de densitatea și natura buruienilor ce urmează să fie distruse. Adîncimea optimă de mobilizare a solului are valori de 4 pînă la 8 cm.

CÎND ȘI CE ÎNSAMÎNȚAM.

Prin alegerea momentului optim al semănatului se urmărește răsărirea soiei într-un timp cît mai scurt, adică înainte de a apare buruienile. **Practica a arătat că soia răsare în 8—10 zile dacă e semănată în momentul cînd temperatura solului a ajuns la minimum 9—10 grade și are tendința să crească. Insistăm asupra necesității de a se alege cu maximum de discernămînt perioada optimă de însămînțare — fiindcă o răsărire a soiei concomitent cu buruienile — ca să nu mai vorbim de cazul cînd răsare în urma acestora — diminuiază în mod cert și într-o măsură considerabilă recolta.**

Asupra soiurilor nu ne vom opri pentru că nu există prea mari posibilități de a opta și trebuie să ne mărginim, în acest an, la cele pe care le avem. Stăruim însă asupra **calității semințel. În comparație cu alte leguminoase, soia își pierde mult mai repede capacitatea de a germina, fapt pentru care nu se recomandă folosirea unei semințe mai vechi de un an. Sămînța nu trebuie să conțină boabe stricate, fisurate sau cu o germinație sub 80 la sută.**

INOCULAREA.

Spuneam mai înainte că soia își procură singură, din natură, azotul trebuincios. Ea și-l poate procura numai dacă seminței i se inoculează bacterii fixatoare de azot. Acestea trăiesc în sol mai mulți ani. Faptul are o deosebită însemnătate practică în sensul că nu e nevoie să fie inoculate decît semințele ce se seamănă într-o solă care se cultivă pentru prima oară cu soia sau într-un teren pe care planta revine după o perioadă de circa 5 ani, dacă e sol greu și de 3 ani, dacă e sol ușor. Cu toate acestea, pe solurile cu fertilitate scăzută pe care soia se seamănă prima oară, iar numărul de bacterii fixatoare este mic, ca și **pe terenurile unde cultura a avut ca premergătoare cerealele păioase și gramineele perene, îngrășarea cu 10—20 kg de azot la hectar este utilă.** Aceeași cantitate de azot se recomandă și pentru cultura irigată, cît și pentru cea prevăzută să dea mai mult de 3.000 kg de boabe la hectar, bacteriile neputînd să asigure atît azot cît este necesar pentru o producție atît de mare. Celelalte substanțe de care are nevoie soia pentru a se dezvolta — fosfor, potasiu, mangan și molibden — trebuie asigurate în totalitate de către cultivator dacă solul nu le posedă.

ADÎNCIMEA DE SEMANAT.

Două criterii sînt luate, în principal, în considerație la stabilirea adîncimii de îngropare a semințel: rapiditatea răsăririi și procentul germinării. Sămînța îngropată la mică adîncime răsare mai repede, dar, totodată, asigură un procent de germinare mai scăzută, iar plantele suportă mai greu lipsa de precipitații din anii secetoși. **Experințele efectuate pe soluri argiloase sau luto-argiloase au arătat că soia însămînțată la 0,84 cm a germinat în proporție de 85,5 la sută, iar cea îngropată la 2,54 cm a răsărit integral. Pe celelalte soluri, sămînța trebuie introdusă în pămînt mai adînc, dar adîncimea nu trebuie să depășească niciodată 5 cm. La adîncimea de 6,25 cm, abia jumătate din numărul boabelor a germinat.**

DISTANȚA ÎNTRE RÎNDURI ȘI PE RÎND

Acolo unde există umezeală suficientă, iar combaterea buruienilor nu mai constituie o problemă, distanța între rînduri poate să fie redusă pînă la 20—25 cm. În acest caz se poate realiza o producție cu circa 20 la sută mai mare decît la cultura cu rînduri distanțate la 90—100 cm. **Datele de producție și experimentale ne-au dovedit că în condițiile actuale din țara noastră se obțin recolte bune de la soia semănată în rînduri rare. Cea mai potrivită ni se pare distanța de 70—100 cm între rînduri,** care permite combaterea eficientă a buruienilor prin lucrări de cultivație. Numărul de plante ce se pierde prin rărirea rîndurilor poate fi recuperat într-o oarecare măsură prin asigurarea unei densități mai mari pe rînd. Astfel, într-o cultură cu rînduri distanțate la un metru se seamănă circa 40 de boabe germinabile la hectar și numai 17 boabe cînd distanța între rînduri se reduce la 35 cm.

ERBICIDAREA.

Întrucît buruienile sînt unul dintre cei mai periculoși dușmani ai soiei, combaterea lor deține un loc important în agrotehnica culturii. Perioada critică o constituie primele șase săptămîni de după însămînțare, timp în care buruienile pot fi combătute destul de eficient cu mijloace chimice. **Amibenul și treflanul sînt principalele erbicide folosite în prezent.** Primul, foarte selectiv pentru soia, conține 23 la sută substanță activă și acționează asupra buruienilor prin sistemul radicular. Folosirea amibenului a redus gradul de îmburuienare cu 60—90 la sută. El se aplică în benzi, simultan cu semănatul, în doze de 5—7 litri de produs comercial amestecat cu 120—150 de litri de apă. **Maximum de eficiență se obține atunci cînd patul germinativ este pregătit cu numai una-două ore înaintea aplicării.** Dacă timp de 5—6 zile de la aplicare nu plouă, se va interveni cu sapa rotativă pentru distrugerea buruienilor ce încep să încolțească și pentru amestecarea peliculei toxice de la suprafață cu solul mai reavăn.

Treflanul se aplică, de regulă, o dată cu pregătirea patului germinativ. Deoarece substanța toxică a treflanului este volatilă și se descompune dacă rămîne la suprafață, erbicidul se încorporează în sol la adîncimea de 6 cm prin lucrări cu discul în agregat cu grapa cu colți reglabili. Administrarea erbicidului nu este condiționată strict de data însămînțării, pe care poate să o devanseze cu 10—15 zile. Încorporarea lui în sol de îndată ce ia contact cu pămîntul este însă obligatorie. La un hectar se folosesc 4—6 litri de treflan — în funcție de complexul absorbtiv al solului — diluați în 300—400 de litri de apă.

Cele cîteva elemente de agrotehnică prezentate succint aici sînt la îndemîna tuturor unităților agricole de stat și cooperatiste care și-au propus să semene soia sau li se oferă prilejul de a o cultiva în locul unor plante furajere mai puțin valoroase. Realizînd recolte bune de la această plantă cu un conținut bogat în proteină, unitățile cultivatoare vor obține implicit cantități mai mari de produse animale, prin introducerea soiei în compoziția rațiilor furajere.

FERZINCUIREA DISCURILOR DISTRIBUITOARE

Semănătoarea S.P.C-6 se livrează unităților cu un set de discuri distribuitoare oarbe, fără orificii. În unități, potrivit culturii ce urmează să se însămînțeze, în discuri sînt practicate o serie de orificii. Așa s-a procedat și pentru soia.

Un colectiv de tehnicieni și ingineri de la I.A.S. Tărtășești, județul Ilfov, observînd cu atenție modul de funcționare a mașinilor prevăzute cu asemenea discuri a ajuns la concluzii interesante. Ei au observat astfel că, datorită formei, semințele de soia prezintă suprafețe diferite de contact cu orificiile circulare ale discului distribuitor. Din această cauză, reținerea semințelor pe disc era nesatisfăcătoare, în sensul că boabele se desprindeau neregulat, mai înainte decît era necesar. Acest fenomen avea repercusiuni negative asupra densității de plante la hectar și în uniformitatea, pe rînd, a boabelor.

Pentru a evita acest neajuns, la I.A.S. Tărtășești s-a realizat și experimentat anul trecut, cu bune rezultate, o nouă metodă. Este vorba de modificarea profilului orificiilor discului distribuitor astfel încît să se obțină un contact eficace al boabelor pe orificii. Soluția este foarte simplă și constă în ferzincuirea orificiilor sub un unghi de 90 de grade. Operația se execută cu ajutorul unui burghiu cu diametrul de 6 mm, ascuțit corespunzător. Ferzincuirea se efectuează pe o adîncime de 0,5—1 mm, formîndu-se o mică pîlnie care atenuiază diferențele dintre forma semințelor și a orificiului, asigurînd astfel o bună aderență între ele.

PRODUCĂTORI!

Cooperativele de consum încheie contracte pentru orice cantități de iepuri de casă, acordînd:

— **avansuri în bani de pînă la 45% din valoarea contractului;**

— **2 kg de furaje concentrate — orz, ovăz, porumb — pentru 1 kg de iepure de casă viu contractat;**

— **12 kg de fîn pentru fiecare iepure de casă matcă prevăzut în contract ca bază de producție;**

— **1 kg de furaje concentrate pentru 1 kg de iepure viu predat fără contract.**

Furajele concentrate și fînul se acordă la preț de stat cu amănuntul.

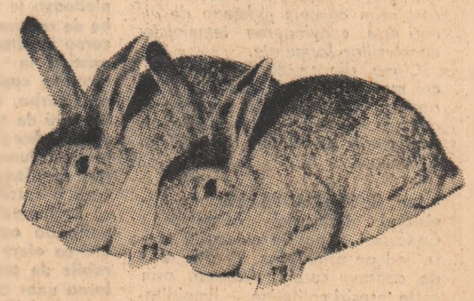

La C. A. P. Sîntana de Mureș

Discordanță între puterea economică și valoarea zilei-muncă

Înființată cu nouăsprezece ani în urmă, cooperativa agricolă din Sîntana de Mureș a progresat continuu, fiind considerată ca una din cele mai bune unități din județul Mureș. Ea avea, acum doi ani, cea mai mare avere obștească raportată la suta de hectare, iar astăzi este întrecută în această privință doar de vecina ei, cooperativa din Nazna. Pentru a ne putea forma o imagine mai clară asupra puterii economice a acestei unități, redăm, în tabelul 1, principalii indici realizați în ultimii doi ani:

Este demn de remarcat faptul că, în 1968 producția globală a cooperativei a atins valoarea de aproape 12,5 milioane lei, întrecînd pe cea realizată în anul 1967 cu 2,5 milioane lei și depășind pe cea planificată cu 11 la sută. Acest succes se datorește producțiilor medii de grîu, porumb, cartofi și sfeclă de zahăr, al căror nivel aproape s-a dublat în 1968 față de anul anterior, fiind totodată, cu mult mai mari decît cele planificate. Se dovedește astfel, și în acest caz, adevărul general că dezvoltarea proprietății obștești atrage după sine creșterea producțiilor medii și, implicit, a producției globale.

Pentru rezultatele ei tot mai bune, cooperativa din Sîntana de Mureș este dată deseori exemplu celorlalte unități din județ. Aceasta nu înseamnă însă că aici au fost epuizate toate posibilitățile și rezervele de sporire a producției și veniturilor. Analizîndu-le în adunarea generală de la începutul anului, cooperatorii au arătat că trebuie acordată o mai mare atenție corelării creșterii valorii zilei-muncă cu dinamica celorlalți indicatori. Ei și-au bazat propunerea pe faptul că, deși în ultimii patru ani producția globală s-a dublat, totuși valoarea zilei-muncă, în perioada respectivă, a rămas cam la același nivel, adică la 20—22 lei. Desigur, nu este o valoare mică, dar ea nu exprimă adevăratul potențial al unității.

S-ar putea crede că unitatea repartizează prea mult la fondul de acumulare, în detrimentul fondului de consum. Dar, nu este așa: anul trecut, în loc de 18—25 la sută din producția netă (cît prevede statutul cooperativei agricole de producție), la Sîntana de Mureș s-a alocat la fondul de acumulare numai 13,8 la sută, ceea ce pe 100 ha de teren agricol reprezintă numai 55 399 lei.

Dacă producția globală este mare și nu se fac acumulări peste măsură, care este atunci explicația că aici valoarea zilei-muncă nu crește?

Principalele neajunsuri, care au dus la această stare de lucruri, au fost subliniate în discuții. S-a criticat, de pildă faptul că în anul trecut, 361 de cooperatori de aici nu au realizat minimumul de zile-muncă stabilit, fapt ce a dus la pierderi de recoltă. Pe de altă parte, în anumite sectoare și la anumite culturi s-au folosit prea multe zile-muncă. Pierderi însemnate s-au datorat, de asemenea, risipei de furaje, precum și faptului că mustul de grajd nu se folosește la fertilizarea culturilor.

Dar, factorul esențial, care a dus în această unitate la scăderea valorii zilei-muncă, sînt cheltuielile exagerate pentru producție. O comparație cu indicatorii realizați de unele cooperative situate în vecinătatea orașului Tg. Mureș, cu aceleași condiții de climă, sol și relief ca și Sîntana de Mureș, este, credem, deosebit de semnificativă în acest sens. În anul 1968, atît la Sîntana de Mureș cît și la Crăciunești producția globală calculată pe 100 ha a crescut cu cîte 130 000 lei. Pentru această producție globală obținută în plus, la Crăciunești, cheltuielile materiale s-au micșorat cu cîte 16 000 lei la 100 ha, în timp ce la Sîntana de Mureș s-au majorat cu cîte 44 000 lei. Cu 1000 de lei cheltuieli materiale, la Sîntana de Mureș s-a obținut o producție globală de 2 420 lei, în schimb la Crăciunești și Nazna s-a realizat o valoare de 2 752 lei, iar la Gornești de 3 105 lei.

Socotind ponderea cheltuielilor materiale din valoarea totală a producției globale, rezultă că la Sîntana de Mureș ele au reprezentat 41 la sută, iar la Nazna s-au ridicat abia la 36 la sută. Aceasta și ca urmare a faptului că volumul cheltuielilor generale la prima unitate a fost de peste trei ori mai mare ca la secunda. Concluzia ce se desprinde din exemplele citate este aceea că, la Sîntana de Mureș se produce mult, dar scump. Deosebit de semnificativă în această privință este și analiza cheltuielilor de producție efectuate în sectoarele zootehnic și legumicol, care au o pondere însemnată atît în economia cooperativei Sîntana de Mureș, cît și în cea a Naznei. În tabelul 2 sînt înscrise cîteva date comparative realizate în zootehnie, în 1968.

Așadar, la Nazna, cu cheltuieli mai mici ca la Sîntana de Mureș se produce mai mult și se obține pe fiecare unitate vită mare un venit bănesc cu 928 lei mai mare. De aceea, aici, din totalul veniturilor bănești 31 la sută se obțin din creșterea animalelor, pe cînd la Sîntana de Mureș această pondere reprezintă numai 19 la sută.

În legumicultură, unde producția totală în ambele unități reprezintă aproximativ 13—14 la sută din producția globală, situația este asemănătoare cu cea existentă în creșterea animalelor. Astfel, deși la Sîntana de Mureș, pe fiecare hectar se obține o producție golbală cu peste 7 000 lei mai mică ca la Nazna, totuși pentru realizarea unei producții de 1 000 lei se cheltuiesc cu 7 zile-muncă mai mult ca la Nazna. Nu este, deci, de mirare că la Nazna valoarea zilei-muncă a crescut continuu, depășind în anul trecut 31 lei (din care 18 lei în numerar) și că la Sîntana de Mureș această valoare s-a plafonat la 22 lei.

Din păcate, nici în viitor situația în această privință, la Sîntana de Mureș, nu se va îmbunătăți dacă nu se vor lua măsuri hotărîte. Afirm acest lucru deoarece, în general, producțiile planificate aici pentru 1969 sînt mai mici decît mediile ultimilor trei ani, situîndu-se chiar și sub nivelul realizat în 1968. La grîu, de exemplu, media ultimilor trei ani este de 2 240 kg/ha, în 1968 s-au obținut 2 553 kg/ha, iar în 1969 se planifică 2 180 kg/ha. Anul trecut, pentru obținerea unei tone de produs s-au folosit 23 z.m. la porumb, 5 z.m. la sfecla de zahăr (care reprezintă un consum ridicat), iar pentru 1969 s-a planificat un consum și mai mare. În asemenea condiții s-a prevăzut ca și valoarea zilei-muncă să se reducă la 19,18 lei.

Pentru a se realiza continua prosperitate a unității și a membrilor săi, se impune ca, concomitent cu preocuparea pentru obținerea unor producții sporite, să se pună un accent mai mare pe reducerea consumului de zile-muncă, pe realizarea unor economii importante la consumul de combustibil, energie electrică, lubrifianți, la plata persoanelor angajate la cheltuielile gospodărești (telefon, imprimate etc.) precum și la alte cheltuieli comune și generale. Numai în felul acesta cooperatorii din Sîntana de Mureș vor putea contribui, împreună cu ceilalți țărani muncitori din județ, la realizarea sarcinii trasate de partid agriculturii — și anume aceea de a se obține producții cît mai mari cu cheltuieli cît mai scăzute.

Ing. Ernest FAZAKAȘ
instructor principal la Uniunea județeană Mureș a cooperativelor agricole

Tabel 1

Explicații	U.M.	În anul 1967	În anul 1968
Mijloace fixe pe 100 ha teren agricol	lei	545 949	571 645
Avere obștească pe 100 ha teren agricol	lei	631 536	698 697
Producția globală pe 100 ha teren agricol	lei	570 000	700 137
Venit bănesc pe 100 ha teren agricol	lei	309 707	368 720
Valoarea totală a unei zile-muncă	lei	20,19	22,37

Tabel 2

Explicația	În C.A.P. (în lei) Sîntana de Mureș	Nazna
Producția globală animală pe U.V.M	2 294	2 661
Venit bănesc din zootehnie pe U.V.M.	1 223	2 151
Cheltuieli directe la animale pe U.V.M.	2 184	1 866
Z.m. consumate pentru 100 l. lapte	2,85	2,74
Z.m. la 1 000 lei producție bovine îngrășate	6,66	3,22

Poșta redacției

Ing. Valeriu MÎNDRU — Roman, județul Neamț:

Pentru activitatea desfășurată în cadrul Casei agronomului — ținerea unor conferințe sau lecții de specialitate cu prilejul instruirii lucrătorilor din unități agricole — specialiștii agricoli din unități pot fi stimulați materialicește de către organele locale, care organizează aceste activități.

Pînă în prezent, Consiliul Superior al Agriculturii nu a acordat Caselor agronomului fonduri speciale în acest scop.

ANTON SCHERER — medic veterinar, comuna Mehadia, județul Caraș-Severin:

Ministerul Învățămîntului ne-a informat că problema la care vă referiți în scrisoare — posibilitatea unor absolvenți de învățămînt superior, cu examen de stat, de a putea urma o a doua facultate — urmează a fi reglementată prin noi instrucțiuni. Acestea vor fi aduse la cunoștința institutelor de învățămînt superior în timp util, pentru ca cei interesați să poată obține toate lămuririle necesare.

Un grup de tehnicieni agronomi din județul Iași:

În ultimii ani, prin diverse reglementări, absolvenților școlilor tehnice de 4 ani li s-a creat posibilitatea să-și completeze studiile medii prin învățămîntul seral sau fără frecvență la liceul de cultură generală sau prin examene de diferență pentru echivalarea studiilor cu ale liceului agricol. În felul acesta ei au obținut și dreptul de a urma cursurile învățămîntului superior, desigur după completarea studiilor.

Derogarea solicitată de dv. nu se poate aproba. Vă recomandăm să folosiți formele de învățămînt amintite mai sus.

Ing. Doina IANCU — cooperativa agricolă din Valea Rimnicului, județul Buzău:

Nu vi se poate majora salariul decît după ce veți efectua anul de stagiatură. Cele 10 luni de vechime în cîmpul muncii efectuate înainte de a urma facultatea nu pot fi luate în calcul.

Sesizarea privind alocația pentru copil este întemeiată. Forurile în drept la care am intervenit ne-au comunicat că ați primit suma respectivă.

Maria IERCAN — comuna Bocsig, județul Arad, Dumitru RĂDULESCU — comuna Conțești, județul Teleorman, Gheorghe BOBAN — tehnician veterinar, comuna Costești, județul Vîlcea, Marin CHIROIU — I.M.A. Teiu, județul Argeș, Constanța BĂIEȚEAN — cooperatoare, satul Misca, județul Arad, Marin VRANCEA — comuna Vișina, județul Olt, Emilian M. DINULESCU — comuna Năeni, județul Buzău:

Ați primit răspunsul prin poștă, din partea forurilor în drept, cărora redacția le-a adus la cunoștință conținutul scrisorilor dv.

Consiliul de conducere al cooperativei agricole din Ciupelnița, județul Prahova:

Pentru rezultatele bune obținute la exportul de tăurași, cooperativa dv. agricolă a realizat venituri suplimentare, ceea ce constituie un stimulent. Pentru stimularea cooperatorilor care și-au adus o contribuție deosebită, adunarea generală poate hotărî, dacă sînt posibilități, să se acorde retribuție suplimentară în raport cu depășirea veniturilor planificate.

Problema acordării unor premii speciale pentru depășirea planului de livrare a tăurașilor la export se află în studiu la forurile în drept.

PROTECȚIA MUNCII — O ACTIVITATE CONTINUĂ

SARCINA COMITETELOR DE DIRECȚIE

Uzinele de reparații au încheiat anul 1968 cu rezultate economice favorabile — un beneficiu peste prevederi de 17 069 000 de lei. Planul pe sortimente a fost îndeplinit, unitățile executînd, pe lîngă repararea de motoare, un număr mare de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole, precum și utilajele destinate îndeosebi mecanizării lucrărilor în zootehnie. La bunele rezultate obținute de uzinele de reparații a contribuit, în foarte mare măsură, grija comitetelor de direcție pentru asigurarea unor condiții optime de muncă și de viață tuturor lucrătorilor.

Este semnificativ faptul că, în 1968, uzinele au cheltuit pentru protecția muncii peste 4 milioane de lei.

La uzinele din Arad, Oradea, Năvodari, Galați și Brașov, de exemplu, au fost modernizate secțiile de turnătorie-secții care necesită un volum mare de muncă în condiții deosebit de grele. O serie întreagă de procese de muncă au fost mecanizate. Astfel, prepararea pămîntului de turnare se face acum cu ajutorul unor mașini speciale, iar transportul materialului respectiv, cu transportoare și buncăre. S-a introdus, de asemenea, un sistem de ventilație mai eficient. Toate aceste acțiuni au avut ca efect o creștere a productivității muncii.

Numeroase uzine și-au prins în planul tematic cu privire la organizarea științifică a producției și a muncii, studii de protecție a muncii. Uzinele de reparații din Timișoara, Oradea, Năvodari, bunăoară, au rezolvat deja studiul cu privire la mecanizarea transportului intern de piese și materiale. Cele din Arad și Brașov au aplicat cu succes în producție studiul organizării întreținerii și distribuirii de scule. Ambele studii au vizat ca efect ușurarea efortului fizic, evitarea pericolului accidentării și, în consecință, creșterea productivității muncii.

În cadrul uzinei de reparații din Timișoara a fost realizată o masă de sudură cu ventilație proprie pentru sudarea pieselor mari. Asemenea mese de sudură au fost confecționate de uzina timișoreană pentru toate uzinele din țară.

Deosebit de ingenioasă este și mașina pentru spălat echipamentul de protecție, confecționată la uzina din Sibiu.

Mai sînt însă sectoare de activitate unde munca continuă să fie grea, periculoasă și, ca atare, cu randament scăzut. Este necesar astfel să fie mecanizată pe scară mai largă manipularea pieselor grele, mai ales că multe uzine au în fabricație construcții metalice de proporții.

Este meritorie în acest sens discutarea, în cadrul unei recente ședințe a comitetului de direcție al uzinei din Brașov, a problemelor legate de protecția muncii. Cu acest prilej au fost făcute propuneri valoroase pentru crearea unor condiții optime de muncă și de viață. S-a propus astfel să se ia măsuri de încălzire suplimentară a atelierului de sculărie, confecționarea unor stative pentru depozitarea pieselor la fiecare loc de muncă, verificarea și întreținerea echipamentului de protecție.

Comitetul de direcție al uzinei din Brașov și-a propus, de asemenea, să analizeze periodic, în ședințele sale, problemele legate de protecția muncii. Este o măsură bună, care ar trebui însușită de toate uzinele de reparații.

Ing. N. NICOLA
de la Trustul uzinelor de reparații

Cine răspunde — direcția agricolă sau uniunea județeană?

În ultimii ani, în cooperativa noastră au avut loc o serie de accidente, mai grave sau mai puțin grave, care ne-au dat de gîndit, : am luat măsuri pentru a le evita în viitor.

Mai înainte de a vorbi despre măsurile întreprinse am să povestesc cîteva din accidentele întîmplate.

Interzicerea urcării oamenilor, în mijloacele de transport, pe încărcături voluminoase este o indicație de care trebuie să țină seama toți lucrătorii. Nesocotind această recomandare, rutieristul Petru Pantilimon a permis cooperatorului N. Balaban să stea în remorcă deasupra încărcăturii. De acolo a alunecat, fracturîndu-și un picior. Asemănător s-au petrecut lucrurile și cu cooperatorii Toader Todirică și Ion Filimon.

Și în rîndul conducătorilor de atelaje se produc deseori abateri de la regulile de protecție a muncii. Toader Bogus, de exemplu, a fost lovit de un buștean, fiindcă nu și-a luat nici o măsură de prevedere în acest sens.

Deși conducerea cooperativei i-a atras atenția asupra pericolului pe care-l prezintă substanțele chimice, fostul magaziner, Stan Gavriliă, s-a intoxicat grav cu sulfură de carbon.

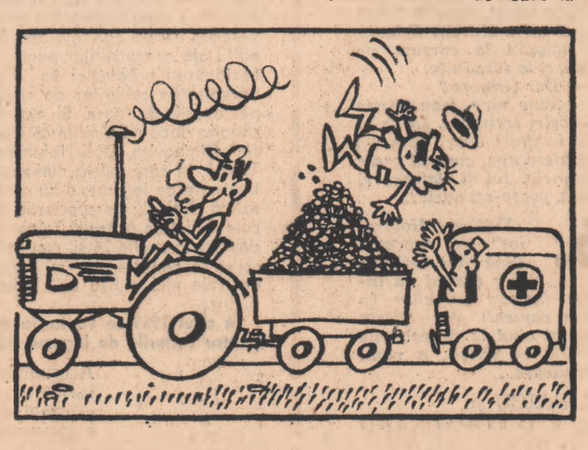

Toate aceste întîmplări nu s-ar fi petrecut dacă tovarășii respectivi ar fi respectat regulile de protecția muncii.

Anul acesta am stabilit ca în fiecare lună, într-una din ședințele consiliului de conducere al cooperativei, să analizăm problemele de protecție a muncii. La primele ședințe de acest fel am hotărît să facem instruirea periodică a tuturor lucrătorilor, să întocmim cu regularitate fișele de protecție a muncii. Instruirea cooperatorilor se face și în cîmp, înainte de începerea unei lucrări agricole. Planul de măsuri întocmit cuprinde, de asemenea, construirea unei magazii pentru substanțe fitosanitare și confecționarea de apărători de protecție pentru toate mașinile și instalațiile agricole.

Dar, dacă aceste treburi depind de noi și numai de noi, mai sînt încă o serie de probleme pe care nu le putem rezolva singuri. Cine răspunde de protecția muncii, direcția agricolă sau uniunea județeană? Recentul ordin cu numărul 100 al Consiliului Superior al Agriculturii nu arată obligația ce revine direcției agricole județene în problemele de protecție a muncii, ci numai unităților subordonate ei și anume cooperativelor agricole. La rîndul ei, uniunea județeană a cooperativelor s-a mulțumit să ne înmîneze fișele de tehnica securității muncii și de atunci nu ne-a mai întrebat absolut nimic. Nici Inspectoratul județean de protecția muncii nu ne-a acordat pînă în prezent vreun sprijin, deși are această obligație.

Ar fi, cred, oportun ca inginerul agronom al cooperativei sau altcineva să aibă dezlegarea de a aplica sau mai bine-zis de a propune aplicarea unor amenzi asupra celor care nu respectă regulile de protecție a muncii.

Consider că printr-o activitate mai susținută, atît din partea noastră, cît și din cea a organelor agricole județene, direcție sau uniune, vom contribui la evitarea accidentelor, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale țăranilor cooperatori.

Ing. Loghin EDUARD
de la cooperativa agricolă de producție Oglinzi, județul Neamț.

În 1968 și în primul trimestru din acest an

Nici un accident

Cu cîțiva ani în urmă am alcătuit o comisie care să se ocupe cu problemele protecției muncii. Din această comisie fac parte, printre alții, responsabilii locurilor de muncă și delegatul comitetului sindical. Comisia este coordonată de directorul unității, care răspunde direct de protecția muncii. De asemenea, în planurile de muncă trimestriale sînt trecute și măsurile legate de protecția muncii.

A fost necesar să montăm ecrane de protecție la mașinile unelte, iar la toate mașinile de găurit să procurăm menghine rotative. În cadrul atelierului de sudură a fost confecționat un panou care apără de radiații pe toți cei ce lucrează în cadrul atelierului sau merg cu diferite treburi pe acolo. Tot în atelierul de sudură pentru crearea unui climat optim, nevătămător lucrătorilor, s-au confecționat mese de sudură prevăzute cu nișe de absorbție a gazelor nocive.

Nu spunem o noutate afirmînd că propaganda, cu diferitele ei forme, are un rol foarte mare în acțiunea de protecție a muncii. Unele materiale de propagandă — afișe, pliante — le-am primit prin grija Direcției generale I.M.A., altele le-am realizat în unitate. Aceste afișe, plăci avertizoare, panouri se află la fiecare secție, la fiecare loc de muncă. Un alt aspect legat de preocupările pentru evitarea accidentelor îl constituie instruirea periodică a tuturor lucrătorilor.

Toate aceste acțiuni și multe altele au făcut ca, în anul 1968, întreprinderea noastră să nu aibă nici un fel de accident în muncă.

Măsuri importante am prevăzut și pentru anul în curs. Unele dintre ele au fost deja realizate: s-au procurat astfel trei dispozitive de ridicat pentru evitarea efortului fizic al muncitorilor din atelierul mecanic, materialul propagandistic a fost completat, s-au alocat fondurile necesare procurării de echipament de protecție etc.

Nicolae MARIA
director
Vasile CRISTEA
președintele Comitetului sindicatului de la I.M.A. Țăndărei, județul Ialomița

O propunere

În unitățile agricole cooperatiste se face simțită lipsa materialelor documentare de propagandă, pentru protecția muncii. Mă refer la afișe mari, atrăgătoare, pe care să le expunem în adăposturile animalelor, la sediile brigăzilor, în atelierele mecanice etc.

Aceste materiale ne-ar fi de un ajutor prețios și în instructajele pe care le facem aproape zilnic cu cooperatorii. Materialul documentar care ne stă la dispoziție, la ora actuală, este în formă de broșuri de format mic, neatrăgătoare.

Supunem cele de mai sus spre reflectare organelor în drept.

Maria OARGĂ
inginer agronom la cooperativa agricolă de producție Tătăraia, județul Alba.

FABRICA DE CUIE, SÎRMA ȘI LANȚURI GALAȚI

Bd. George Coșbuc, nr. 251

LIVREAZĂ:

- Cuie construcții gama 1,8—4,00;
-Ținte albe 1,2—1,6;
- Cuie tablă 2,0—2,2;
- Cuie wagnere;
- Cuie turnătorie;
- Lanțuri industriale în gama 20—38 mm.

Solicitanții se vor adresa la M.I.M. — D.A.D. București, pentru obținerea repartițiilor.

ÎNTREPRINDEREA 11 INSTALAȚII — MONTAJ BUCUREȘTI

SERVICIUL APROVIZIONĂRII,

B-dul Armata Poporului, nr. 10, sectorul 7, tel. 31.05.52

Oferă spre vînzare

unităților de stat și cooperatiste, fără repartiție, pe bază de comandă fermă:

— Aparataje electrice
— O gamă bogată de materiale electrice
— Diverse materiale sanitare și termosanitare
— Materiale de construcții
— Diferite profile pentru construcții
— Diferite piese de schimb.

Informații suplimentare veți solicita direct la serviciul de aprovizionare, unde se pot consulta și listele detaliate cu materiale

Anchetă pe urmele unei scrisori

UN CAZ PARTICULAR ŞI CÎTEVA OBSERVAŢII GENERALE

La redacție a sosit o scrisoare. În cuprinsul său, tehniciana Florica Mărgărit de la cooperativa agricolă din Negoiu, județul Dolj, ne relatează situația destul de dificilă în care se găsește : „Am absolvit în 1963 școala tehnică de maiștri în zootehnie. De atunci am lucrat în profesie, întîi la I.A.S., iar din 1967 la cooperativa agricolă „Valea Dunării" — Negoiu. In perioada cît a lipsit inginerul zootehnist am răspuns de tot sectorul zootehnic, iar din august 1968 am fost numită brigadieră la sectoarele porcin și avicol. În acest timp nu mi s-au făcut nici un fel de imputări pentru activitatea mea. Într-o asemenea situație, vă imaginați ce surprinsă și descumpănită, totodată, am fost cînd mi s-a comunicat că am fost schimbată din munca de brigadier, pe motiv că „nu corespund". Pentru început mi s-a promis că voi fi încadrată ca tehnician zootehnist — deși instrucțiunile cu privire la folosirea cadrelor cu pregătire medie din agricultură sînt cu totul altele — pentru ca apoi să mi se propună un post de valorificator. În prezent sînt amenințată să rămîn fără loc de muncă".

Acestea sînt, pe scurt, faptele, pe urmele cărora am pornit la Negoiu.

Cum era și firesc, prima întrebare am adresat-o tovarășului Ion Scarlat, președintele cooperativei agricole, un om, după cîte aflăm, gospodar, respectat de membrii cooperatori.

— Tovarășa Mărgărit este o bună tehniciană, ne spune dînsul. O apreciez pentru pregătirea ei, este conștiincioasă, dar ca brigadieră nu a dat rezultate bune. La controlul făcut de medicul veterinar I. Chiriță, din direcția agricolă județeană, sectorul porcin nu s-a prezentat bine. Să nu mai vorbim de faptul că în ultima vreme în zootehnie s-au ivit și o seamă de boli care ne aduc mari necazuri. Am ajuns la concluzia că nu poate conduce sectorul.

Încercăm să confruntăm spusele președintelui cu părerea medicului veterinar I. Chiriță. La relatările noastre, acesta pare de-a dreptul surprins.

— Tovarășa Mărgărit este un om serios. E bine pregătită profesional. Mi-a făcut o impresie bună, este receptivă, dornică să muncească. După părerea mea, nu trebuia înlocuită. De altfel, trebuie precizat că, la data controlului despre care este vorba, în cooperativă exista inginer zootehnist, care purta întreaga răspundere a sectorului de creștere a animalelor. Situația semnalată nu se referea însă numai la sectorul porcin. Iar în privința apariției bolilor, vinovate sînt înainte de toate organele sanitar-veterinare, care au permis vînzarea și cumpărarea vierilor bolnavi de bruceloză.

De aceeași părere sînt și medicii veterinari A. Stănescu din direcția agricolă județeană și I. Stoicescu de la Consiliul Superior al Agriculturii, privitor la apariția și extinderea unor boli în această parte a județului. Atunci de ce se caută să se scoată „țap ispășitor" brigadierul cooperativei ? Nu cumva la baza deciziei luate, de a o înlocui din funcție pe Florica Mărgărit, stau alte cauze ?

Este știută mentalitatea care mai persistă de a se păstra o rezervă față de promovarea în muncă a femeilor. Firesc ne punem întrebarea : dacă nu acest fel de a gîndi a influențat în hotărîrea luată ? Unele indicii care să îndreptățească această presupunere există. Din discuția purtată cu Ion Ciocea, secretarul comitetului comunal de partid Negoiu, am reținut faptul că bărbații din comună sînt în majoritatea lor plecați pe șantiere. În cooperativă muncesc mai mult femeile. Notez, spre exemplificare, cîteva cifre. În anul trecut, bunăoară, au participat efectiv la muncă 1 400 de cooperatori. Un mare număr de zile-muncă a revenit femeilor. Peste 800 dintre ele au îndeplinit minimumul de zile-muncă stabilit de adunarea generală (170 au avut de la 120 la 200 de zile-muncă, iar 648 cîte 81—120). Cu toate acestea, lucru surprinzător, în cooperativă nu s-a găsit nici o femeie căreia să i se poată încredința conducerea vreuneia din cele 5 brigăzi de cîmp, 25 de echipe, sau a fermelor zootehnice. Faptul ni se pare simptomatic și am îndrăzni ca în acest context să încadrăm și cazul tehnicienei Florica Mărgărit. Ce-i drept, îndepărtînd-o din funcția de brigadier zootehnic, i s-a promis că va fi încadrată ca tehnician.

Regulamentul de organizare și retribuire a muncii în producția vegetală și animală din cooperativa agricolă, elaborat de Uniunea Națională în februarie 1969, prevede că, în cooperativele cu efective de animale de peste 400 unități vită mare, șefii de fermă vor putea fi ajutați de tehnicieni zootehniști, veterinari, care vor răspunde direct de întreaga activitate de producție a unei specii. Încadrarea fermelor cu tehnicieni, se precizează în regulamentul amintit, se va stabili de adunarea generală, la propunerea consiliului de conducere, și cu avizul uniunii județene a cooperativelor agricole. Cum cooperativa din Negoiu are un sector zootehnic puternic, de 1 409 unități vită mare, s-a cerut aprobarea unui post de tehnician. Uniunea județeană nu a dat însă aviz favorabil. Cauza ?

— Nu ne este încă suficient de clar, — ne spune ing. Vasile Toma, vicepreședinte al uniunii cooperatiste județene — care sector zootehnic îndeplinește condițiile fermei. Așteptăm ca Uniunea Națională să ne dea cîteva jaloane privind modul în care trebuie organizate aceste ferme. De altfel, ne destăinuiește tov. Toma, referindu-se la cazul de mai sus, integrarea tehnicienilor în procesul de producție constituie pentru noi o problemă. Numai într-o singură zi am primit vre-o 40 de scrisori în care ne sînt semnalate greutățile legate de încadrarea acestora în muncă. Unii dintre ei ezită să treacă în funcția de brigadieri. Alții, deși buni tehnicieni, nu au suficientă autoritate morală, n-au încă dezvoltat spiritul organizatoric necesar pentru a conduce și a răspunde de activitatea unui colectiv...

— Și, în asemenea cazuri, ce e de făcut ?

— ? !

Un răspuns, dat poate într-o clipă de desnădejde. l-am aflat însă la Negoiu.

— Ce-ai să faci, tovarășă Mărgărit, dacă nu vei putea fi încadrată din nou în cooperativa agricolă ?

— Știu și eu, am să caut ceva, fie în Băilești, fie aici... poate la magazin... vînzătoare... ceva voi găsi eu !

Și totuși, ceva se poate și trebuie să se facă, în cazul tehnicienei Florica Mărgărit și în altele similare. E firesc ca în aplicarea indicațiilor cu privire la trecerea tehnicienilor în muncă concretă, de conducere a unor sectoare de activitate ale cooperativelor agricole, să se ivească și unele greutăți. E nevoie ca acestea să fie însă învinse, depășite. Cu atît mai mult cu cît este vorba de oameni pentru a căror pregătire s-au făcut serioase investiții, care au acumulat de-acum o oarecare experiență și care, cu mici excepții, se dovedesc a fi de un real ajutor în buna desfășurare a procesului de producție al cooperativelor agricole. Acțiunea de integrare a lor în muncă cere răbdare, tact, grijă pentru îmbinarea armonioasă între interesele colective și cele ale omului. Și aici, în valorificarea acestui potențial uman, pripeala n-are ce căuta.

Tania LOVINESCU

LAUDĂ legumicultorilor fruntași

Rezultatul concursurilor pentru dezvoltarea și eșalonarea producției de legume și pentru dezvoltarea culturilor de căpșun — Ediția 1968

De curînd, comisia centrală de organizare a concursurilor agricole a analizat indicatorii de producție ai unităților participante la faza republicană, ediția 1968, a concursurilor pentru dezvoltarea și eșalonarea producției de legume și pentru dezvoltarea culturilor de căpșun și a stabilit cîștigătorii. În competiție au fost angajate 322 de cooperative agricole și 50 de întreprinderi agricole de stat. Unităților cîștigătoare, Consiliul Superior al Agriculturii le acordă premii și mențiuni speciale în valoare de 275 000 de lei.

La concursul privind dezvoltarea și eșalonarea producției de legume — care a inclus indicatori referitori la suprafețele cultivate și irigate, protejarea cu folii de polietilenă, producțiile de legume forțate în răsadnițe și sere și a celor cultivate timpuriu și tîrziu în cîmp, livrarea eșalonată la fondul de stat, precum și cultura legumelor mai puțin răspîndite — **premiul întîi a revenit cooperativei agricole Pir, județul Satu Mare.** Cultivînd cu legume o suprafață de 140 de hectare, cooperativa a livrat eșalonat la stat 2 181,5 tone de produse, cel mai ridicat punctaj obținîndu-l la culturile timpurii din cîmp (de pe 39 ha a valorificat 835 de tone, din care 380 de tone pînă la 31 mai 1968) ; în plus, unitatea a folosit la protejare folii de material plastic și a cultivat și legume mai puțin răspîndite.

Pe locul doi s-a situat întreprinderea agricolă de stat, Dunărea (Brăila) și cooperativele agricole din Tichilești (Brăila) și Valea lui Mihai (Bihor). Prima unitate a cultivat și irigat 1 260 de hectare cu plante legumicole, predind la stat 2 144 de tone de legume timpurii cultivate în cîmp și o cantitate mult mai mare de legume tîrzii. Cea de a doua, care de altfel în toți anii s-a aflat printre unitățile fruntașe, de pe cele 180 de hectare irigate, din care 10,6 ha protejate cu folii de polietilenă, a vîndut la stat 1 024 tone de legume, din care 680 de tone de produse timpurii ; de asemenea, ea a livrat în baza contractului 84 de tone de legume forțate în răsadnițe și a avut în cultură 8 ha cu bame și porumb zaharat.

Locul al treilea a fost ocupat de cooperativele agricole din Mailat — Vinga (Arad), Bucov (Prahova), Jirlău (Brăila), Palazu Mare (Constanța), Scurtești (Buzău) și întreprinderea agricolă de stat Bădălan (Galați).

Mențiuni speciale au fost acordate cooperativei agricole „Unirea" din Gottlob (Timiș), fermei Letea din cadrul întreprinderii agricole de stat Traian (Bacău), întreprinderii agricole de stat Barboși (Galați), cooperativelor agricole din Roșiori (Bihor) și Dorobanți (Arad), iar diplomă cu mențiune s-a atribuit cooperativelor agricole Mediaș (Sibiu), „Viața Nouă" din Diosig (Bihor), Tomnatic (Timiș), Anadalchioi (Constanța), Recaș și Peciu Nou (Timiș) și Limanu (Constanța).

La concursul privind dezvoltarea culturilor de căpșun, premiul întîi a fost obținut de cooperativa agricolă din Turulung (Satu Mare), care a contractat cu statul producția de pe 25 de hectare, livrînd 105 tone de căpșuni și a înființat o nouă plantație pe 20 de hectare ; din totalul suprafeței, 24 de hectare le are amplasate la irigat. **Pe locul doi s-au clasat cooperativele agricole „8 Martie" din comuna Nicolae Bălcescu (Bacău) și Zătreni Vîlcea), iar premiul al treilea a revenit cooperativelor agricole Sălard (Bihor)** — care pe cele 4 hectare în cultură a obținut o producție medie de 12 000 kg la hectar — **și Tichilești (Brăila). Mențiuni speciale au fost atribuite cooperativelor agricole Valea lui Mihai (Bihor) și „16 Februarie" din comuna Măgurele (Prahova).**

După cum se constată, competiția a adus pe prim plan alte noi unități cultivatoare de legume și căpșun. Ca și în cazul concursurilor pentru irigarea culturilor agricole, ale căror rezultate au fost comunicate nu de mult, ne-a surprins însă absența de la confruntarea republicană din anul trecut a numeroase unități agricole care la precedentele ediții ale concursurilor pentru dezvoltarea și eșalonarea producției de legume și pentru dezvoltarea culturilor de căpșun s-au situat pe locurile fruntașe. Și mai neplăcută este situația dacă ne gîndim că unele județe, cum sînt Dîmbovița, Dolj, Ialomița, Ilfov, Olt și Tulcea, în care există numeroase unități cultivatoare de legume, n-au avut nici o cooperativă agricolă de producție înscrisă la concurs. Județele Argeș și Teleorman, în schimb, deși au avut cîte 26 și, respectiv, 9 unități înscrise la concurs, nu au înaintat comisiei centrale nici o fișă cu indicatorii de producție.

În anul 1969 se va lansa un nou concurs pentru culturile de legume irigate.

Augustin POP
membru în Comisia centrală de organizare a concursurilor agricole

COOP

AU SOSIT DIN IMPORT ŞI SE LIVREAZĂ PRIN COLET POŞTAL

— SETURI cu piese de schimb (un glob 11/11,5 cm + una sită) pentru lămpi tip PETROMAX — lei 15 setul
— BRICE DE RAS — lei 50 buc.
— DRESURI (chilot cu ciorap) dantelate, supraelastice — lei 92 per.
— DOZE pentru PICUP tip „Supraphon" — „ZIPHONA" și poloneze — prețul între 37 și 58 lei buc.

Cantitățile primite fiind limitate ESTE ÎN INTERESUL DV. să trimiteți de urgență comanda printr-o simplă carte poștală pe adresa : ICOMCECOOP — SECȚIA COMERȚ PRIN COLETĂRIE — a cooperației de consum — BUCUREȘTI — Str. Sergent Nuțu Ion nr. 9—12, Sector 6.

Folosiți această ocazie pentru a vă procura și alte mărfuri ca :

— VERMORELE (aparat de stropit via și pomii) cu rezervor de 16 litri din material plastic — lei 552 buc.
— URUITORI manuale pentru cereale — lei 122 buc.
— CONTOARE ELECTRICE — de 220 V — lei 250 buc.
— DETERGENȚI : DERO IDEAL (lei 4,50) și DERO SUPER (lei 4)
— BASMALE cu desene turcești — model KIEV — 73 x 73 cm. lei 13 buc. și model „VISCOSA" (imitație cașmir) 68 x 68 cm. — lei 27 buc. — culori diferite.

Important :

PLATA — inclusiv taxele de expediere — LA PRIMIREA COLETULUI.

La cerere PRIMIȚI GRATUIT și lista celorlalte mărfuri, ce se livrează prin coletărie.

Fîntîna Hotarelor

1. *Întindere neagră a ogoarelor cît vezi cu ochii. Doar aici, între pereții rogojinilor, se muncește. În tăcere. Se cară mraniță, se cerne, se alcătuiesc paturile calde. În răsadnițele pregătite mai înainte se plivesc răsadurile de buruieni. Deodată, o femeie cu chipul brăzdat de multe cute, dar veselă, se îndreaptă de mijloc și strigă :*

— Măi Șoalcă, aici e gata. Dai și tu o gură de udătură ?

— Cum nu ? De la „Fîntîna Hotarelor"... Cîtă vrei, că este. Și, rostindu-i numele, pe Petre Șoalcă îl năpădesc parcă amintirile...

2. *Mărșăluiau de multe, multe ceasuri. Zăduf cumplit. Praful le înnegrise chipurile. În gamele, ultimele picături de apă pieriseră de mult. Iar aici, în zarea cîmpiei, nici-o fîntînă, nici un lac.*

Trap, trap, trap, trap! „Of, măiculiță, se auzi atunci vorbind un soldat cu ochii sticloși, dacă mai ajung vreodată la noi, în Dobrogea, o să fac o fîntînă, auziți voi ? O fîntînă cum nu s-a mai văzut, cu apă multă și rece, să-și răcorească sufletul oricine o trece pe acolo..." „Să nu uiți, Șoalcă, să nu uiți" — mormăi cineva. „Nu, nu, niciodată".

3. *În biroul președintelui cooperativei agricole din Straja, județul Constanța, e cald. Se definitivează planul de producție pe 1969.*

— Eu așa susțin, zise brigadierul legumicol. Ilie Dîrvă, să mărim grădina la 30 de hectare. Și s-o irigăm toată, că am forat fîntîni, cupele sînt acționate electric, am făcut bazine de retenție, am construit canale de irigație. Avem și oameni care-și dau și sufletul pentru grădină, cum e Petre Șoalcă, cel cu fîntîna din Hotare...

Ușa se deschise deodată și în prag se arată un om de statură potrivită, cam la 60 de ani. Își scoate căciula și glăsuiește :

— Știu c-aveți treburi multe. D'auzii că discutați și despre grădină. V-aș ruga să nu uitați un lucru. Mărim suprafața, avem nevoie de grădinari pricepuți! Nu-l uitați pe Grigore Biet. Chemați-l la noi, dacă se poate îndată ce se împrimăvărează...

Cîteva clipe, ceilalți nu scot nici-un cuvînt. Într-un timp, totuși, cineva întrebă :

— Nu-mi mai aduc aminte, cine e ăsta Grigore Biet, de care are nevoie nea Șoalcă ?

4. *Vara anului 1967. Aerul frige. La grădina cooperativei se recoltează roșii. Dar uite că încep să se adune pe cer, dinspre satul Potîrnichea, nori deși, negri. Treptat, cerul se face de tuci, fulgerele încep să brăzdeze întinderile și se pornește ploaia, o revărsare teribilă de apă. Șoalcă și Grigore Biet, un grădinar venit aici dintr-un sătuc de peste Dunăre, încep să alerge înnebuniți, cu gînd să salveze tufele de roșii. S-a auzit atunci un glas disperat de om : Săriiți ! Se rupe digul !*

Șoalcă l-a tras pe Grigore într-acolo, s-au năpustit cu lopețile, dar apa adunată dincolo sfărîmînd întăriturile de pămînt, i-a izbit în piept. S-au repezit amîndoi, parcă înțeleși, acoperind spărtura cu trupurile lor. Deodată însă, Șoalcă a simțit cum e deslipit de lîngă Grigore și furat de apă. Nu știu să înoate, șuvoaiele îl orbiră și simți cum o ură crîncenă îl cuprinde împotriva apei pe care o dorise atît de mult, încît la întoarcerea din război, ținîndu-și jurămîntul, a săpat cea mai vestită fîntînă din partea locului. Apa îl îndrepta acum spre canalul principal lat și adînc. Doar cîțiva metri îl mai despărțeau cînd începu să se afunde. Atunci se simți prins de mîna ce-i rămăsese afară din apă și trasă zdravăn pînă la niște scînduri și buturugi. Cînd s-a dezmeticit, Grigore se depărta cu o lopată în mînă, obosit, încovoiat, îmbătrînit parcă. Șoalcă rămăsese în urma lui plîngînd ca un copil, de ușurare și bucurie.

5. *— Și anul acesta, în '69, cum o să fie, nene Șoalcă ?*

— Păi să vorbim întîi de anul trecut. Poate n-o să mă credeți că la roșiile susținute pe șpalieri am luat 52 000 de kilograme la hectar. La „Ziua recoltei" am prezentat varză — cîte 8 kilograme una și cîte două vinete la kilogram. În 1969, vrem să sporim recolta, să luăm peste 31 000 de lei la hectar, că ne-am pregătit mai bine, avem mai multă experiență. Toată iarna, grădinarii noștri „de bază", Tănase Truță Ion Irimia, Nurahi Seladin au migălit la cursuri, pe cărți, și la răsadnițe.

— Dar Grigore ?

— Vine vine, i-au trimis ai noștri scrisoare. De la el am învățat doar cum să mînuiesc apa, cum să cresc legumele, lui îi datorez și viața, poate-ați auzit !...

6. *„Fîntîna Hotarelor" stă deocamdată bine cetluită, dar curînd va începe forfota muncilor în cîmp, oamenii vor adăsta cînd și cînd la jgheaburile ei. Că, în sfîrșit, a venit primăvara...*

Al. RAICU și
ing. V. D. COPĂCEANU

DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

pe săptămîna 13—19 aprilie

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? ; 8.40 — Pentru copii și școlari : „La șase pași de o excursie" ; 10.00 — **ORA SATULUI :** ● În centrul atenției, semănatul ● Din carnetul scriitorului : „Timpul ne grăbește". Ritmuri susținute în campania de primăvară ● Reportajul emisiunii : „Draglina" ● Din 7 în 7 zile — știri și reportaje ● „Caratele merinosului" — ameliorarea efectivului ovin la C.A.P. Topalu-Constanța ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească ; 11.00 — Caleidoscop muzical-coregrafic ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — Concert simfonic ; 13.20 — Publicitate ; 13.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 16.00 — DUMINICĂ SPORTIVĂ — Finalele campionatelor naționale individuale de box ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Cîntece de primăvară — muzică populară ; 20.00 — Film cu trei stele : „Creierul electronic" — cu Spencer Tracy, Katharine Hepburn și Joan Blondell ; 21.45 — Ion Minulescu — poetul ; 22.00 — Recital Doina Badea ; 22.20 — Telesport .

Programul II : 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Seară de teatru : „Vilegiaturiștii" de Maxim Gorki ; 21.55 — Un secol de muzică la Viena ; 22,30 — Închiderea emisiunii.

LUNI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.05— Limba franceză. Lecția 54 ; 18.30 — „Albatros" revistă literară pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 20.00 — „Între metronom și cronometru" — emisiune concurs ; 21.00 — Roman foileon : „Forsyte Saga" (XXIV) ; 21.50 — Prim plan. Acad. Eugen Pora ; 22.10 — Premieră coregrafică pe micul ecran :

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi : Consultații la matematică (cl. a VIII-a) ; 18.05— Limba engleză. Lecția 53 ; 18.30 — Pentru copii : Micii naturaliști ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Seară de operă : „Bărbierul din Sevilla" de Gioacchino Rossini ; 22.10 — Vitrina cu cărți : 22.25 — Artă plastică. Prezintă criticul de artă Radu Bogdan .

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecția 54 (reluare) ; 11.30 — Limba engleză. Lecția 54 (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști Consultații pentru medici ; 18.05 — Limba germană. Lecția 51 ; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — O interpretă îndrăgită a cîntecului muntenesc : Irina Loghin ; 19,45 — Monografii contemporane : „Riurile se întorc spre izvoare" de Horia Vasiloni ; 20.05 — Desene animate ; 20.15 — Telecinemateca : „Al 41-lea" ; 21.45 — Dialog cu telespectatorii ; 22.00 — Avanpremiera ; 22.15 — Itinerar european. Arhitectură și dinamism : Damian — Schoffer .

JOI : Programul I : 11.00 — Limba germană. Lecția 51 (reluare) ; 11.30 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a VIII-a) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi. Consultații la fizică (cl. VIII) ; 18.05 — Limba rusă. Lecția 53 ; 18.30 — Studioul pionierilor : „Răspundem prezent". Emisiunea își propune să răspundă prezent dorințelor, pasiunilor și curiozităților tinerilor telespectatori ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Tele-universitatea. Cunoașterea universului ; 20.00 — „Tinere talente" emisiune muzical-coregrafică (Interviziune) ; 20.30 — Seară de teatru : „Fotografii mișcate (I) de Ilie Păunescu. „Șimburi de cireșe" ; 21.50 — Muzică ușoară. 22.15 — Film TV „Orașe și castele pe Valea Rînului". Emisiune de Manase Radnev ; 22.35 — Lira — din poezia lui Mihu Dragomir.

Programul II : 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Concert simfonic ; 21.00 — Film artistic : „Premiere strict secrete", o comedie de factură polițistă.

VINERI : 10.30 — TV pentru specialiști. Consultații pentru medici ; 11.00 — Pentru elevi. Consultații la fizică (cl. VIII) ; 11.30 — Limba rusă. Lecția 53 (reluare) ; 12.00 — Limba spaniolă. Lecția 55 ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Tribuna economică. Metronomul producției — cumpărătorul ; 18.05 — Limba spaniolă. Lecția 55 (reluare) ; 18.30 — La porțile cunoașterii — emisiune pentru tineret : „Secretele vieții" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Contrapunct. Emisiune muzicală ; 20.00 — Film artistic : „Denunțătorul". O producție franco-italiană cu Jean Paul Belmondo și Serge Reggiani ; 21.40 — Reflector ; 21.55 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română, de conf. dr. Sorin Stati ; 22.20 — Muzică de jaz. Selecțiuni din festivalul de jaz de la Ploiești — 1969 .

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Medicul vă sfătuiește ; 17.50 — Pentru copii și școlari. 18.30 — Aventurile echipajului Val-Virtej ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Cadran — emisiune de actualitate internațională ; 20.00 — Tele-enciclopedie ; 21.00 — Film serial : „Bonanza" ; 21.50 — Seară de romanțe cu Mia Barbu ; 22.10 — Vreți să ne-ntîlnim sîmbătă seară ? (I) Melodii de muzică ușoară românească .

Programul II : 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Desene animate ; 20.25 — Revista revistelor ; 20.45 — Recitalul de sîmbătă seară. Mezzosoprana Viorica Cortez-Guguianu și pianistul Dan Grigore ; 21.25 — Agendă artistică ; 21.50 — Roman foileton : Aventurile căpitanului Kloss (III) ; 22.40 — Închiderea emisiunii.

Doriți să aveți dinți strălucitori și sănătoși ? Întrebuințați :

Pasta de dinți DOINA — cu acțiune sigură împotriva pietrei care se depune pe dinți.

Pasta de dinți PRIMĂVARA — albește dinții și parfumează gura.

Spumoase și economice, pastele de dinți DOINA și PRIMĂVARA să nu lipsească din nici o casă.

MIA

3 sortimente:

DROPSURI DRAGEURI CARAMELE

MIA

o părere unanimă: excelente!

Vă prezentăm:

ÎNTREPRINDEREA DE INDUSTRIE LOCALĂ NR. 1 DIN GALAȚI

Produsele **Întreprinderii de industrie locală Nr. 1 Galați** sînt binecunoscute și apreciate atît în orașul și județul Galați cît și în alte județe ale țării, ba chiar și peste hotare. Din secțiile și sectoarele întreprinderii iau drumul pieței numeroase produse din metal ori lemn, din mase plastice, materiale de construcții, produse alimentare. Numeroase întreprinderi primesc un sprijin substanțial din partea **I.I.L. Nr. 1 Galați**, sub formă de prestări de servicii.

Stăteam de vorbă cu tov. **ȘTEFAN MUȘUNOIU**, directorul întreprinderii. Cu acest prilej am fost informat că anul trecut **I.I.L. Nr. 1 Galați** a realizat o producție globală de 142 342 000 de lei și o producție marfă de 68 590 000 de lei. Volumul producției marfă vîndută și încasată a fost realizat în proporție de 101,4 la sută, echivalînd cu o depășire de 1 000 000 de lei. Beneficiile totale se cifrează la aproape 15 000 000 de lei.

— Datorăm succesele înregistrate muncii entuziaste și pricepute a unor colective de oameni harnici, organizării științifice a producției și a muncii în secțiile noastre, asimilării unor noi produse, grijii permanente pentru calificarea cadrelor. În fața noastră, a continuat interlocutorul, în acest an stau sarcini sporite. Față de realizările din 1968, producția globală va crește cu peste 2 500 000 de lei, iar producția marfă, cu aproape 3 000 000 de lei. Planul prevede o reducere a prețului de cost cu 4,9 la sută și realizarea unor beneficii totale de 17 000 000 de lei. În unități naturale, planul anual însumează, la principalele produse, realizarea a 1 800 de tone de construcții și rezervoare metalice, 3 000 m.c. de prefabricate din beton, 9 500 000 de cărămizi, bunuri de larg consum în valoare de 25 000 000 de lei.

— Am intrat în cel de-al doilea trimestru al anului. Ce ne puteți spune despre realizările primului trimestru ?

— Ne înscriem printre unitățile care au raportat realizarea și depășirea indicatorilor de plan prevăzuți. Astfel, producția globală și marfă a fost realizată în proporție de 101,3 și, respectiv, 109,1 la sută. Peste plan au fost realizate, printre altele, 120 de tone de construcții metalice, 140 de tone de rezervoare, 423 000 de cărămizi. Bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor actualului trimestru este în toi.

O gamă largă de articole din metal

Însoțit de tov. ing. **Victor PEEV**, șeful serviciului de producție, am vizitat secțiile și atelierele întreprinderii, răspîndite în diferite părți ale orașului, am cunoscut la lucru pe cei mai mulți dintre făurarii atîtor și atîtor sortimente ce ies zilnic pe porțile **I.I.L. Nr. 1 Galați**.

O primă vizită în **sectorul de construcții și confecții metalice.** La început cîteva cuvinte despre **noua hală** construită și dată nu de mult în funcțiune în strada Vezuviului, în partea de jos a orașului. Întrunind toate condițiile unei moderne construcții industriale, noua hală dispune de ateliere bine dotate cu mașini-unelte de tot felul. De asemenea, aici sînt montate prese, foarfeci ghilotine, polizoare și alte utilaje de mare randament. Totodată, noua construcție a fost înzestrată cu instalații sanitare și anexe sociale, creindu-se astfel muncitorilor condiții de lucru dintre cele mai bune. Cîtă deosebire față de vechiul atelier unde se lucra mai mult pe afară, sub cerul liber, în frig sau praf.

Principalele produse din metal ce se fabrică aici — **grinzi, platforme, scări, balustrade, parapeți, stelaje** — au ca principal beneficiar marele combinat siderurgic din Galați.

Tot aici se fac și unele **confecții navale.** S-a început, bunăoară, construirea unei șalupe cu aripi portante, pentru I.C. Pronav. O parte din muncitorii sectorului asigură **vopsirea navelor aflate pe șantierul naval,** în a cărui apropiere se află.

Să nu omitem a aminti că aici **se repară remorcile-platforme** (înlocuindu-se atît partea metalică, cît și cea de lemn) **ale diferitelor întreprinderi din oraș și județ.**

În afară de construcțiile și confecțiile metalice, în str. Vezuviului își are sediul și o **secție de tîmplărie,** unde se fac **bănci școlare** (care se livrează școlilor din oraș și din alte județe), **birouri, mese și scaune pentru T.A.P.L., bănci pentru sălile de cinematograf, precum și diferite lucrări de tapițerie.**

O bună parte din confecțiile metalice se execută în localurile din str. Movilei. Pe primul plan se situează **rezervoarele metalice pentru combustibil.** Capacitatea lor ? De la 1 m.c. — cele mai mici — și pînă la marile rezervoare, de 100 mc, verticale și orizontale, cilindrice sau paralelipipedice. **Folosindu-se inox-ul,** aici se confecționează și **rezervoare pentru depozitat vin. Ambele tipuri de rezervoare se trimit în unitățile M.I.A. și ale Consiliului Superior al Agriculturii, din toată țara.**

Deosebit de rezervoare, atelierele din str. Movilei mai confecționează din metal **bancuri de lucru, fișete și vestiare, dulapuri pentru scule, panouri P.C.I., pubele pentru gunoi, mese pentru acumulatori, cabine telefonice, dulapuri pentru cartele.**

Cîteva cuvinte despre **turnătoria de bronz și fontă.** Foarte bun organizator și meseriaș, totodată, brigadierul **Pache Bogdan** asigură, împreună cu oamenii de aici, printre care muncitorii fruntași **Dumitru Iancu, Gheorghe Caraman și Panait Popovici,** turnarea din bronz a diferitelor **armături** necesare întreprinderilor vinalcool din întreaga țară. **Vanele, ventilele, robinetii, mufele** și alte repere turnate aici sînt trimise **secției mecanice** pentru prelucrare. Strungarii **Gheorghe Mihailov, Vasile Munteanu,** ajutorii **Ștefan Mitu, Iacob Gheorghe** și alții dau lucru de cea mai bună calitate.

Din fontă se toarnă și se confecționează diferite **roți dințate, saibe, lagăre, precum** și **plite pentru mașinile de gătit.**

Înainte de a trece în alt domeniu de activitate, să notăm o parte dintre fruntașii din sectorul de construcții și confecții metalice care, alături de cei evidențiați mai sus, au fost răsplătiți cu titlul de fruntași în producție. I-am cunoscut la locul lor de muncă, străduindu-se să efectueze numai lucrări de bună calitate. Unii au primit de curînd, pentru a cincea sau a șasea oară, **steluța de fruntaș în întrecerea socialistă.** Iată o parte din ei : **Nicolae Savenco,** brigadier, **Virgil Dima, Panaghiu Eniche, Ion Tofan,** lăcătuși, **Sandu Munteanu, Nicolae Giurgea,** sudori, **Ion Constantin,** cazangiu, **Ion T. Tudor,** fierar.

I.I.L. Nr. 1 Galați fabrică anual bunuri de larg consum, din metal, în valoare de 4 500 000 de lei. Ce sortimente anume am aflat de la ing. **Victor PEEV,** cu care treceam prin secția respectivă.

— Notați cele mai uzuale produse, din care ați văzut că se și încarcă în autocamioanele staționate în curte. Este vorba de **bidoane pentru untură de diferite capacități, forme pentru copt, strecurători de lapte, lighene, diferite tipuri de răzători, bălii pentru rufe cu fund de tablă și lemn, stropitori de grădină, burlane, coturi și jgheaburi, șine pentru paturi, găleți negre și zincate.** Lista lor e lungă, dar....

În încheierea vizitei am mai însemnat în carnet numele cîtorva dintre fruntașii secției : **Iuliu Hodas,** matrițer, **Ion Lehnic** și **Constantin Silvestru,** tinichigii, **George Bandol,** brigadier.

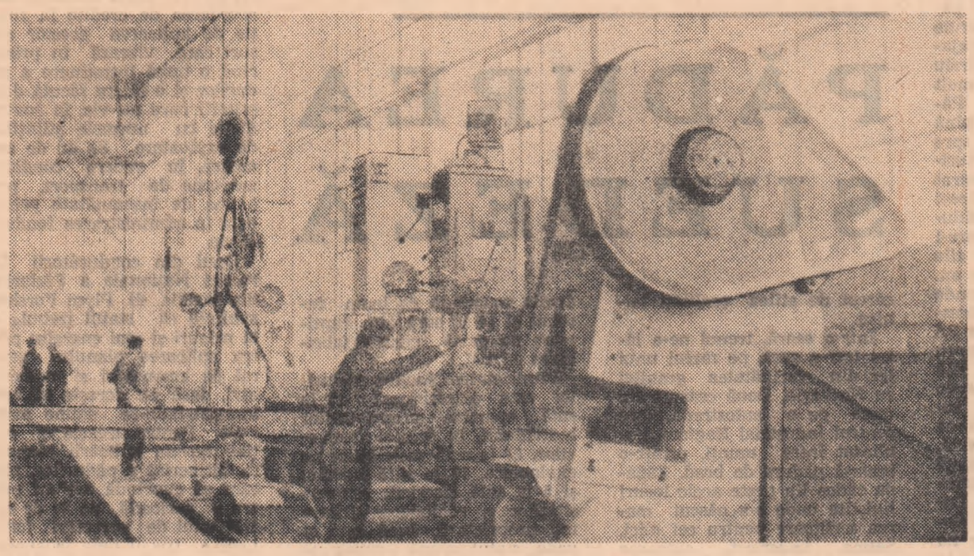

Linia de prese din noua hală a sectorului de construcții și confecții metalice

Noi valențe pe scara chimiei industriale

Într-o vitrină din biroul tov. director **Ștefan Mușunoiu** sînt expuse o parte din produsele fabricate la **I.I.L. Nr. 1 Galați.** Am rămas plăcut impresionat de frumusețea unor flori artificiale. Tov. director a ținut să lămurească pe loc nedumerirea mea:

— Da, facem și flori artificiale. După cum vedeți, ne străduim și credem că ținem pasul cu „rivalii" noștri de la Flaro-Sibiu.

Într-adevăr. Exponatele din vitrină, ca și cele ce ieșeau din mîna harnicelor muncitoare din **secția de mase plastice,** pe care am vizitat-o apoi, cu greu ar putea fi diferențiate de cele naturale. În această secție, de sub conducerea tov. **Ion Gheorghiu,** materia primă — **polietilena și polistirenul** — trecute prin 6 mașini de injecție manuale, 15 mașini semiautomate și una automată se metamorfozează în frumoase și gingașe flori : **trandafiri, garoafe, crizanteme, bujori, lalele, zambile, narcise, clopoței, hortensii, tufănici, violete, panseluțe, crizanteme, cale, lalele, lăcrămioare, maci etc, unele din ele montate în glastre.**

Masele plastice sînt folosite și la fabricarea altor produse. Este vorba de **minere pentru mobilă, butoni de sonerie, pufere, capsule pentru sticle de vin etc.**

De notat că deșeurile rezultate în urma operațiilor de injecție a masei plastice nu sînt aruncate, ci folosite din nou. Aceasta datorită **mașinii de regranulare,** o interesantă **inovație aparținînd tovarășilor Ion Gheorghiu,** șeful secției mase plastice, **Ioan Pătruț,** strungar și **Andrei Marcu,** brigadier la sectorul mecanic. Eficiența economică a acestei mașini este de peste 600 000 de lei anual. Menționăm că același colectiv de inovatori este autorul **mașinii semiautomate de injectat masă plastică.**

Vorbeam mai sus de frumusețea florilor artificiale. Puțini sînt însă cei care știu că asemuirea lor perfectă cu cele naturale se datorește îndeosebi calității matrițelor. Am urmărit la fața locului lucrul plin de migală, dar și satisfacția bucuriei muncii a celor de la **atelierul de matrițerie.** Tov. **Alexandru Manciulea,** șeful atelierului, este secondat îndeaproape în ce privește calitatea matrițelor de colectivul său, între care se află oameni de nădejde ca **Ilie Ivanciu, Nicolae Chiriac** și **Manole Popa.**

Printre cei care produc minunate flori din mase plastice sînt și muncitoarele **Ioana Savin, Maria Maxim, Stela Stoian, Tecla Toma, Stana Dolea, Ioana Marius** și altele.

În cadrul **sectorului chimie** se produc și o serie de alte articole : **diferite vopsele, săpun pastă pentru industrie, chit alb și chit minium, vopsea de minium, lac incolor, lac de bitum, ulei emulsionat și ulei de in fiert etc.**

Produse mult solicitate

În iarna aceasta, la **fabrica de băuturi răcoritoare, pendinte de I.I.L. Nr. 1-Galați,** s-au descărcat tone întregi de citrice — portocale și lămîi—materia primă necesară **fabricării sucurilor.** Vizitam moderna unitate însoțit de șeful **sectorului alimentar, tov. Ioan RĂDULESCU.** Aici, curățenia se bucură (e și firesc) de cea mai înaltă prețuire. O instalație de înaltă tehnicitate asigură automatizarea întregului proces de producție, de la descărcarea navetelor cu sticle goale și pînă la magazia de produse finite. O bandă transportoare duce mai întîi sticlele la un spălător mecanic, cu o capacitate de 4 500 de sticle pe oră. Mai departe, banda principală transportă sticlele la dozatorul de sirop, apoi la cel de sifon, la capsator și, în sfîrșit, la magazie. Într-un singur schimb (8 ore) pe poarta fabricii ies 28 000 de sticle de suc de 330 g. Printre fruntașele în muncă se numără muncitoarele **Ecaterina Munteanu, Maria Rusu, Angela Paraschiv.**

Unitatea are și o sifonărie. În grija sa se află și **o fabrică de gheață,** cît și **15 centre de ape gazoase** pentru nevoile populației.

Alte produse și multiple prestări de servicii

Întreprinderea de industrie locală Nr. 1 din Galați este cunoscută atît în oraș, cît și în județ, și prin alte produse, mult apreciate, ca și prin multiple prestări de servicii, mai ales către diferite întreprinderi și instituții. Spațiul restrîns nu ne îngăduie să facem decît o sumară trecere în revistă a lor.

Secția de firme luminoase asigură confecționarea de firme noi. Atît tuburile de sticlă, suporții metalici, literele de tablă, montarea și instalarea lor într-un cuvînt totul, se face de către secția respectivă. În curînd, secția va prelua și activitatea de **întreținere și reparare a firmelor luminoase** existente.

Diferite **firme, panouri, reclame, lozinci etc.** se procură de către întreprinderile solicitatoare, de la **secția de pictură a I.I.L. Nr. 1 Galați.**

Printre alte articole produse aici se înscriu și diferite **împletituri din papură.**

Vorbind despre **prestările de servicii** către terți, prin secțiile sale specializate, **I.I.L. Nr. 1-Galați execută repararea electromotoarelor, a convertizoarelor și transformatoarelor de sudură.** Bune rezultate în muncă dobîndesc în aceste acțiuni tov. **Teodor Cazacu și Ilie Dobre, din cadrul secției de bobinaj.**

Secția de mașini de scris și calculat repară, cu personalul calificat ce-l are la dispoziție, mașinile aduse în acest scop aici.

Atelierul de vulcanizare repară anvelope, camere, roți pentru containere, cărucioare de transport. Totodată, aici se confecționează diferite **garnituri de cauciuc pentru armăturile de bronz.**

Toate **cintarele** unităților comerciale din oraș și ale altor întreprinderi din județ **se repară** într-o secție specializată.

Sprijin temeinic unităților agricole

Întreprinderea de industrie locală Nr. 1 Galați întreține cu agricultura relații dintre cele mai strînse. Afirmația este temeinic susținută de mai mulți factori. Să amintim, în primul rînd, faptul că din cei 3 000 m.c. prefabricate din beton, 2 700 m.c. **vor fi afectați confecționării de spalieri pentru vie,** care vor lua drumul întreprinderilor agricole de stat și cooperativelor agricole de producție din județ. Chiar și restul de 300 m.c. (din care **se vor confecționa mai ales elemenți pentru garduri și tuburi pentru fîntîni)** vor fi îndrumați tot către sate. **De I.I.L. Nr. 1 Galați aparțin și 48 de mori din județ.**

Stațiunea experimentală viticolă Drăgășani, I.A.S. Murfatlar și alte unități agricole au comandat la întreprinderea din Galați diferite **rezervoare metalice pentru combustibil, ori din inox, pentru vin.** Aceleași unități au primit diferite **armături de bronz tot de la I.I.L. Nr. 1 Galați.**

Numeroase I.A.S., I.M.A. și C.A.P. din județul Galați și-au **confecționat firmele** apelînd la sprijinul I.I.L.

Unitățile agricole din județ și-au **reparat diferite aparataje electrice,** rebobinîndu-le aici. Cea mai mare parte a volumului lucrărilor de **reparații a cintarelor** o constituie prestările de serviciu în acest domeniu către I.A.S. și C.A.P.

Îmbold pentru noi și importante realizări

Încheiem acest tur de orizont privind activitatea **I.I.L. Nr. 1 Galați** cu o discuție purtată cu inginerul șef al întreprinderii, tov. **Eduard PARASCHIV.** Tema discuției — **rezerve locale în sporirea continuă a producției și productivității muncii, în obținerea unor indici de economicitate tot mai înalți.**

— Ați notat cîteva dintre inovațiile puse în aplicare în unitatea noastră. Adăugați și altele, de cea mai mare însemnătate. Astfel, construim un **cuptor pentru zincat,** cu o capacitate de 8—9 tone. În lucru se află, de asemenea, trei **dispozitive pentru debitat rapid diferite profile ușoare.** În sfîrșit, prin realizarea unei **prese cu frictiune pentru forjă** cu o forță maximă de presare de 90—100 de tone, evităm importul unui asemenea utilaj și economisim o însemnată cantitate de lei-valută.

Fără îndoială, a continuat interlocutorul nostru, se puteau obține realizări și mai importante, dacă în activitatea întreprinderii nu am întîmpina și unele greutăți. Referindu-mă la polietilenă, de exemplu, față de 162 de tone cîte ne trebuie în acest an, nu am primit repartiție decît pentru 72 de tone. Același lucru se întîmplă și cu necesarul de melamină, melacart și P.A.L., ce trebuie să-l primim de la C.I.L. Pipera și Brăila, pe care le folosim la mobilierul comercial. De pe altă parte, întreprinderea teritorială de aprovizionare din Galați nu contractează cu furnizorii cele solicitate de noi. Din această cauză, nu am putut livra în termen o construcție metalică din profile grele, mijlocii și ușoare pentru furnalul Nr. 2 și turnătoria de lingotiere a combinatului siderurgic. Pentru a evita pe viitor repetarea unor asemenea neajunsuri, în atenția conducerii se află canalizarea fiecărui sector de activitate astfel încît să realizeze producții bine definite.

— Dar în perspectivă, ce mai prevedeți ?

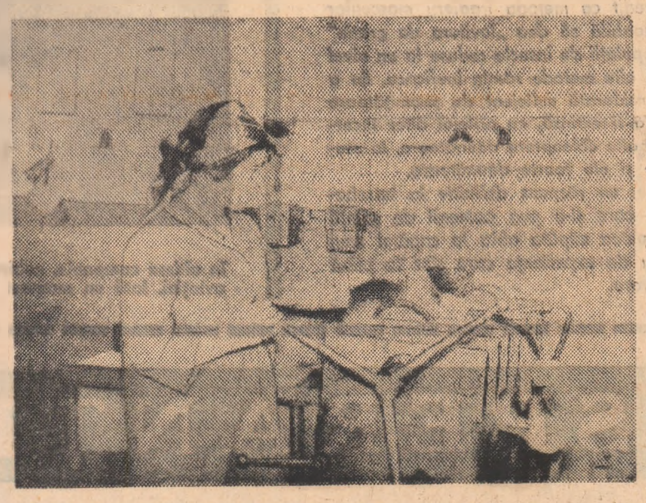

Vasilica Chiculiță, la una din mașinile semiautomate de injectat mase plastice

— Am început **reorganizarea fluxului la operațiile de fabricație a găleților de export.** Studiem, de asemenea, posibilitatea înființării unei secții de forjă, precum și **organizarea în județ a unor secții de tîmplărie și împletituri.** Ducem tratative pentru **construirea unor nave (șalupe) de pasageri pentru traversarea Dunării. Pentru prospectarea pieței externe** am trimis întreprinderii de artizanat din București, pentru contractare, o serie de produse, printre care : dăltți, răzători, găleți, flori din mase plastice, și altele.

— De curînd presa a publicat **Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în întreprinderile de industrie locală.** Cum a fost primită, ce ecou a avut în rîndul lucrătorilor întreprinderii dv ?

— Cu entuziasm și vie satisfacție, constituind un puternic imbold pentru noi și importante realizări. Ca urmare a acestei hotărîri, fondul de salarii pentru următoarele opt luni ale anului în curs va fi suplimentat cu un milion de lei, lucru ce va avea un puternic efect mobilizator pentru toate categoriile de salariați în realizarea sarcinilor de plan, conducînd, în același timp, la creșterea productivității muncii, la ridicarea nivelului de trai. Colectivul nostru este hotărît să depună eforturi susținute pentru a dobîndi și în continuare aprecierile beneficiarilor din țară și de peste hotare.

Ion LEȘEANU

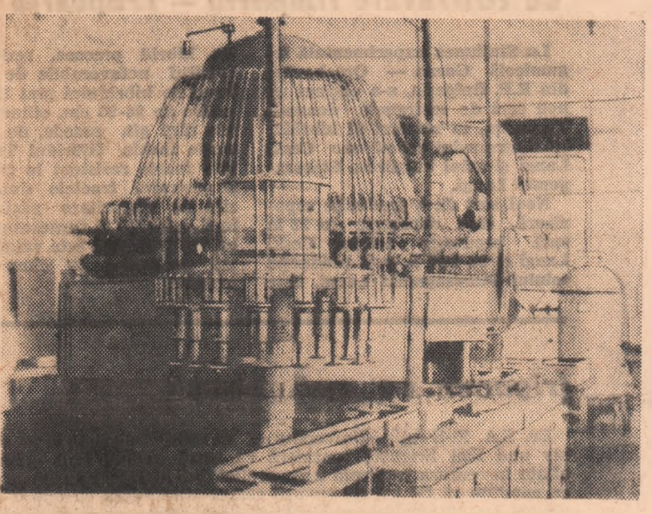

O imagine de la fabrica de băuturi răcoritoare. În fotografie, **linia automată de îmbuteliere a sucului**

Aspect de la finisajul florilor din masă plastică

AGRICULTURA PE GLOB

Poate fi distrus cărăbușul prin sterilizarea masculilor?

„Războiul nuclear", intrat în ultimii ani în arsenalul protecției plantelor a marcat primele puncte împotriva unei insecte devenite celebre tocmai prin înfrîngerea ei: Callitroga hominivorax. Rezultatul i-a încurajat pe cercetători, care au încercat ascuțișul acestei noi arme și asupra altor insecte dăunătoare.

Stațiunea experimentală din Zürich a fost teatrul unei noi și interesante experiențe de combatere cu mijloace radioactive, de astă dată a cărăbușului. Prin comportarea sa, insecta amintită se pretează unei asemenea încercări. Masculii ies din pămînt primăvara, înaintea femelelor. Acestea, îndată după ecloziune, se îndreaptă spre copaci pentru împerechere, apoi se întorc pe sol, pentru depunerea ouălor. Deplasările lor sînt restrînse, ceea ce înlesnește observarea mai lesnicioasă a descendenței.

În prima parte a experienței, a fost determinată, în laborator, doza de radiații care asigură sterilizarea masculului, fără a-i afecta activitatea sexuală.

După ce această doză optimă a fost stabilită, s-a trecut la încercări în natură. Masculii au fost marcați printr-o pată colorată, iar femelele — cu ajutorul fosforului radioactiv.

Cu prilejul primelor încercări s-a constatat că numărul larvelor pe metru pătrat a scăzut la o cincime. În ce privește insectele adulte, care apar după trei ani, numărul lor a scăzut la o zecime.

Aceste rezultate fiind încurajatoare, experiențele au continuat în special în zone în care cărăbușii erau puțini, fie în urma unei scăderi naturale a numărului lor, fie în urma unor tratamente. Noile încercări au dovedit că metoda iradierii masculilor este capabilă să dea „lovitura de grație" unei populații de insecte reduse la un nivel la care alte metode rămîn ineficace. Ea a fost considerată suficient de promițătoare pentru a fi extinsă, cu prilejul altor încercări, la alte coleoptere dăunătoare, la scarabeide și ele foarte dăunătoare.

Firește, un răspuns definitiv la întrebarea pe care și-o pun oamenii de știință se va putea căpăta abia la capătul unui șir lung de experiențe care sînt în plină desfășurare.

Însemnări de călătorie

PĂDUREA SUEDEZĂ

Ori pe unde am trecut, de la Stockholm în sus sau în jos, spre Finlanda sau Norvegia, trenul a tăiat mereu păduri în care zăpada stăruie mare parte a anului, protejată de soarele care abia tîrziu își ia rolul în serios, mai mult luminînd decît încălzind. Pădurea suedeză se întinde pînă în zonele septentrionale, spre cercul polar, în zona gheților, constituind un adevărat record al vitalității și lipsei de pretenții: nu e ușor pădurii să suporte o climă care-i hărăzește numai 130 de zile pentru vegetație într-un an. Suedia este deci o țară unde predomină acoperirea forestieră a solului, unde celor 3,8 milioane de hectare de teren cultivabil le corespund 22,5 milioane de hectare de teren împădurit. Raportată la suprafața totală a țării, pădurea suedeză reprezintă 54 la sută, față de 9 la sută suprafața cultivată. Raportată la suprafața împădurită a întregii Europe, cu excepția Uniunii Sovietice, cea suedeză deține un procentaj apreciabil (17 la sută). Pe locuitor revin cîte 3,2 hectare de pădure.

Este de la sine înțeles că pădurea suedeză deține o mare pondere în viața economică a țării. De aceea, vorbind despre natura acestei țări scandinave, trebuie să te oprești mai îndelung asupra întinderilor ei împădurite, care sporesc curiozitatea pentru nordul încărcat de atîtea realități tainice.

Într-o seară, trenul ne-a lăsat într-o gară, pe malul unui lac din vecinătatea granței cu Norvegia. Două ceasuri am mers pe o autostradă, spre centrul industrial Hagfors, împlîntat între munți, printr-o imensă pădure de brad. Zăpada cădea lin peste acele locuri liniștite unde s-a născut marea scriitoare pentru cei mici, Selma Lagerlöff, autoarea acelei minunate călătorii a popularului personaj suedez Nils Holgersson. Fulgii pufoși pluteau ca niște fluturi poleiți de neonul care lumina drumul croit printre brazi. Ici, colo din căsuțele de lemn răzbăteau lumini. Totul crea o atmosferă de basm, arătînd, totodată, că pădurea constituie o vastă bogăție naturală, căci ea furnizează trei la sută din producția mondială de lemn fasonat și 14 la sută din cantitatea de pastă pentru fabricarea hîrtiei.

Proprietatea asupra pădurilor este diversificată: 51 la sută aparține proprietarilor individuali, în special fermierilor, 21 la sută societăților de exploatare, 19 la sută statului și 5 la sută bisericii, universităților și comunelor. Dintre toți proprietarii, după cum se vede, statul ocupă suprafața cea mai mare de pădure, care are tendința de a crește continuu. Pentru a evita consecințele negative ce ar putea rezulta din exploatarea pădurilor de către o asemenea diversitate de proprietari, statul a luat o seamă de măsuri de apărare a pădurilor. În acest scop au fost create asociații forestiere, reunind proprietarii de păduri, asociații care trebuie să respecte și să aplice dispozițiile luate în ceea ce privește consolidarea sectorului silvic. Statul condiționează acordarea de credite în funcție de aplicarea acestor măsuri care vizează în primul rînd o bună întreținere a pădurilor și o tăiere făcută după criterii care nu vin în contradicție cu normele științifice de exploatare. Se au de asemenea, în vedere condițiile moderne de transport, problemă de însemnătate principală în administrarea fondului silvic.

Unul din conducătorii Direcției Naționale a Pădurilor din Suedia, dl. Plym Forshell, sublinia că statul trebuie să ia măsuri și mai energice pentru aplicarea planului general de amenajări și modernizări, dacă nu dorește să vadă înregistrîndu-se daune materiale. Pentru aceasta el susține nevoia aplicării planului de întinerire a pădurilor, plan care să cuprindă acțiuni pentru o perioadă de 20 de ani. Institutul de cercetări forestiere a trecut deja la analiza și inventarierea pădurilor, la organizarea procesului de întinerire care să cuprindă 150 000 de hectare pe an.

Lucrările în pădure ocupă un volum impresionant. Pentru tăieri, cu toate mijloacele moderne care micșorează numărul lucrătorilor, în perioadele de vîrf este nevoie de circa 200 000 de oameni. Transportul îmbracă un aspect gigantic. Dacă s-ar încărca lemnul într-un singur tren, acesta ar avea nevoie de trei milioane de vagoane, formînd un cordon cu care s-ar putea încinge aproape complet planeta noastră.

Dl. Forshell spunea că previziunile actuale în ceea ce privește viitorul consum de lemn anunță o creștere considerabilă a cererii pe piața mondială. Se poate vorbi, spunea el, de o „eră a lemnului". Aceasta cere trecerea la exploatarea și a regiunilor cu terenuri inaccesibile, la refacerea suprafețelor de pădure exploatată, la optimizarea sortimentelor de arbori.

În Suedia, cercetările geneticii forestiere au obținut rezultate bune, creîndu-se specii cu caracteristici excelente, pe fiecare zonă climatică aparte. Cercetătorii suedezi sînt preocupați de ceea ce se numește descendență în materie de păduri. Ei urmăresc ca speciile de arbori cultivați în pepiniere să perpetueze caracteristicile imprimate, să ofere lemnul cu cele mai bune proprietăți de prelucrare.

Const. SÎRBU

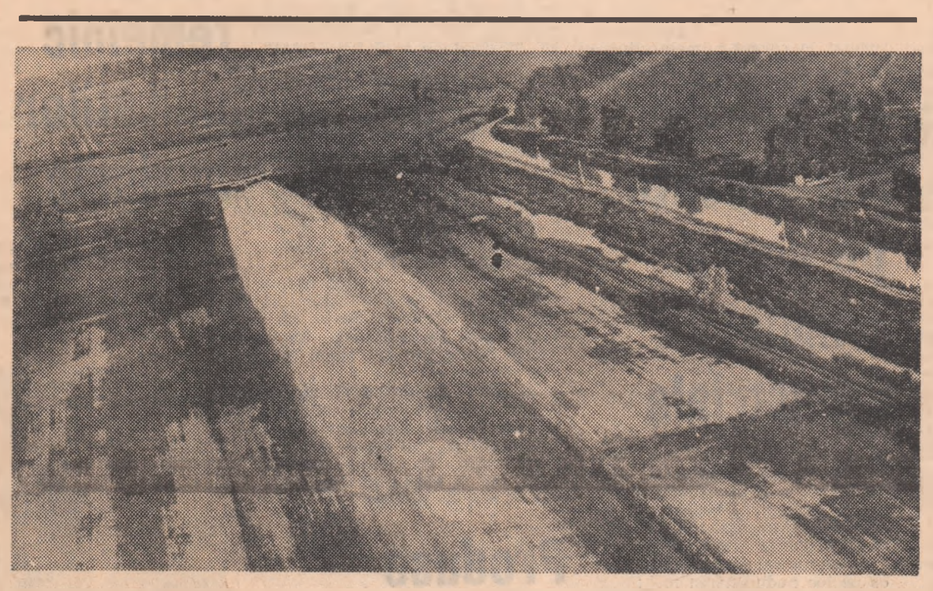

În ultima campanie, cultivatorii de orez din Kuban (U.R.S.S.) au folosit metoda fertilizării cu ajutorul aviației. Iată un moment din aplicarea metodei, surprins pe pelicula fotografică

ORIZONTURI

Aparatură pentru căutarea apei

Intreprinderea „Continental Elektroindustrie AG" din Frankfurt pe Main (R.F. a Germaniei) a construit o aparatură pentru depistarea apei. Instalația este portabilă și dispune de un alternator care asigură funcționarea și de la un acumulator de 24 V. În sol se poate introduce un curent de măsurare reglabil, în 8 trepte, între 1 mA și 3 A. Potențialul natural al pămîntului este compensat de un compensator auxiliar. Precizia de măsurare a curentului electrozilor este de 1 la sută, iar tensiunea sondelor se poate măsura cu o precizie mai mare de 1,5 la sută. Această tensiune se poate varia în 8 trepte între 0,3 V și 1 V.

Instalația cuprinde și un dispozitiv de punere la pămînt pentru protecția muncii. De asemenea, instalația cuprinde și un dispozitiv de protecție pentru suprasarcină, în cazul unui sol foarte umed.

La... iarbă verde cu „Petrothen NA 270"

Tînăra din imagine nu se află într-un parc, ci pe terasa unui apartament situat la etajul 23 al unei clădiri din New York. Ea se simte minunat, ca și cum s-ar odihni pe peluzele unei grădini bine gazonate. Dar, deși asemănarea cu o peluză naturală este perfectă, peluza aceasta este din „Petrothen NA 270", polietilenă furnizată de U.S. Industrial Chemicals Company.

Acest gazon este recomandat pentru decorări de vitrine și etajere pentru acoperirea economicoasă a locurilor de parcare și a plăjilor din jurul piscinelor, ca bordură a unor locuri cu flori, piste și alei.

Un soi nou de castravete timpuriu — Trapezița

La Stațiunea experimentală legumicolă Gorna — Orehoviția, din R.P. Bulgaria, s-a obținut un nou sort de castravete denumit Trapezița, ca rezultat al hibridării dintre soiul cehoslovac Ceski Langi și soiul bulgăresc Starozagorski Langi.

Noul sort dă o producție superioară, care depășește cu 32 la sută producția soiului Ceski Langi și cu 96,6 la sută producția soiului Starozagorski Langi. Este un hibrid precoce, rezistent la condiții nefavorabile de climă. Fructele hibridului sînt lungi, în medie de 24-26 cm, cilindrice cu sau fără gît, netede, de culoare verde închis. Hibridul Trapezița este foarte rezistent la transport și păstrare, fructele după șase zile de depozitare păstrîndu-și încă culoarea și turgescența. Hibridul Trapezița este valoros pentru cultivarea în cîmp ca sort precoce.

Irigarea cu apă sărată

Dr. S.A. El-Swaify (University of Hawaii's Department of Agronomy and Soil Science) consideră că vaste regiuni din Queensland, aflate în centura tropicală a Australiei, pot fi transformate în pășuni, cu condiția să fie irigate cu apă sărată amestecată cu apă dulce sau aerată. Dr. El-Swaify consideră că, dacă aceste soluri ar fi irigate cu apă sărată, aici ar putea crește ierburi de pășune, ananași, cocotieri și curmali. După părerea sa, trebuie să se depună eforturi în direcția obținerii de hibrizi rezistenți la acțiunea nefavorabilă a apei sărate.

SPERANȚE PENTRU AFRICA

Cifre, proporții, definiții

Raportul preliminar al Comisiei economice O.N.U. pentru Africa, pe perioada 1960—1966, dat publicității recent, califică drept „decepționante" rezultatele dezvoltării economice pe continentul african. Ritmul anual de creștere a produsului național global, calculat în raport cu numărul de locuitori, a fost sub 2 la sută în 28 din 42 de țări africane în curs de dezvoltare și de 2—3 la sută în alte cinci țări.

În 17 țări africane, volumul produsului național global calculat pe locuitor a fost în 1966 sub 100 de dolari, iar în țări ca Malawi, Ruanda, Volta Superioară și Burundi chiar sub 50 de dolari, de zece ori mai puțin decît în țările dezvoltate.

Agricultura tradițională rămîne baza economiei marii majorități a țărilor africane. În 11 țări, partea producției agricole în produsul național global a fost de peste 50 la sută, în 14 țări — de peste 40 la sută, iar în 23 de țări — de peste 30 la sută.

Comisia economică O.N.U. pentru Africa va publica în cursul următoarelor luni varianta definitivă a raportului care va conține și datele privind anul 1967.

Potrivit unor calcule făcute de experți, țările Africii ar avea nevoie, în medie, de 300 de ani pentru a atinge nivelul de trai actual din cele mai avansate țări ale lumii.

Ajutor pentru Botswana

Foamete în Botswana. La starea precară a economiei acestei țări, situate în sudul continentului, s-a adăugat anul trecut, o secetă distrugătoare. Semnalele de alarmă au fost auzite și, în luna februarie, directorul general al F.A.O a aprobat trimiterea urgentă de alimente în Botswana. Alimentele vor fi distribuite, timp de trei luni, la 78 000 de persoane.

Această operație a F.A.O. va fi urmată de un proiect alimentar special valabil pînă în anul 1971, de care vor beneficia copiii de vîrstă școlară și preșcolară, precum și tinerele mame.

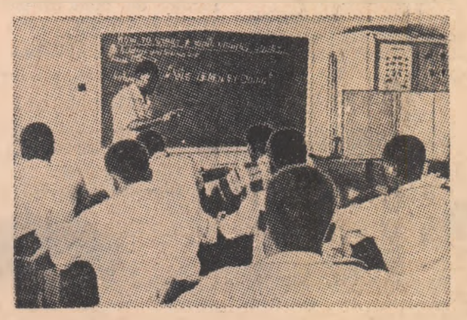

Începînd din 1964 a fost pus în aplicare în Uganda un program de răspîndire a cunoștințelor agricole, destinat tineretului sătesc. Unul dintre principalele obiective ale programului este atragerea tinerilor de la sate către activitatea agricolă

Proiect pentru dezvoltarea rurală

Guvernul Dahomeyului a adoptat un proiect care prevede însămînțarea a 6 000 de hectare din sudul țării cu porumb, arahide și bumbac. Același proiect prevede ca alte 6 000 de hectare să fie plantate cu palmieri. Proiectul include, de asemenea, construirea unei uzine pentru prelucrarea uleiului de palmier (cu o capacitate de 70 000 de tone pe an), precum și a unor silozuri moderne pentru depozitarea porumbului.

Proiectul va fi realizat de Societatea națională pentru dezvoltare rurală din Dahomey — Sonader — cu ajutorul a două împrumuturi acordate din afară.

Tunisia: a împinge înainte timpul

Realitățile tunisiene sînt vizibil dominate de dorința oamenilor de a împinge înainte timpul, de a depăși inerțiile trecutului, de a pune în valoare resursele naționale. Amploarea acestor eforturi este concretizată în planul decenal, a cărui acțiune se extinde pînă în 1971.

Guvernul tunisian își îndreaptă, în prezent, eforturile spre solutionarea unor probleme importante, cum ar fi: decolonizarea, dezvoltarea economică bazată pe folosirea resurselor naturale și umane proprii, reforme de structură, educarea și formarea omului.

Industriei tunisiene i se potrivește, pe drept cuvînt, calificativul de nouă. Chimia, siderurgia, mineritul sînt astăzi ramuri care numără cel mult cîțiva ani.

Și în domeniul agricol, în care lucrează majoritatea populației, se observă schimbări importante. Este drept, că, deși 70 la sută din populație lucrează în agricultură, acest sector contribuie numai cu o treime la venitul național. Dar, în același timp, aproape o treime din bugetul statului este alocat dezvoltării acestei ramuri a economiei naționale.

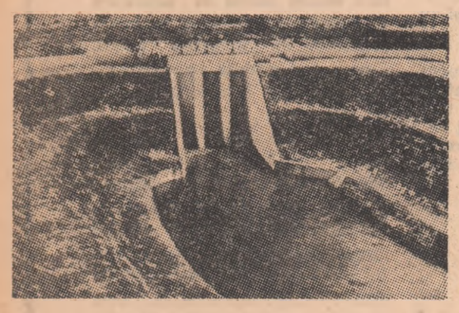

Cu apa captată din rîurile Thiba și Nyamindi, care izvorăsc din munții țării, în Kenya a fost creat un sistem de irigații care a permis fixarea într-o zonă odinioară nelocuită, a unei populații de 15 mii de oameni. Aceștia au învățat să cultive orez, trecînd brusc de la agricultura ancestrală de subzistență la agricultură irigată. Un salt peste veacuri.

Algeria pe un drum nou

În toamna anului 1962, Algeria a fost proclamată republică democratică și populară. Mai mult de două treimi din populația ei de aproape 13 000 000 trăiește la sate și are ca ocupație de bază agricultura.

Elaborînd planuri de dezvoltare a agriculturii, precum și de înzestrare cu pămînt a țăranilor, statul algerian își îndreaptă atenția și spre sectorul industrial, de care depinde procesul creării unei societăți moderne. Într-o recentă cuvîntare, șeful statului algerian, Houari Boumediene, arăta că datorită măsurilor luate de guvern, statul algerian controlează acum sectorul industriei în proporție de 80 la sută. Prin măsurile de naționalizare, a adăugat președintele, țara a reușit să dea un conținut adevărat independenței sale politice.

O „poartă" a Africii occidentale

Recent a fost inaugurat, în capitala Ghanei, aeroportul Kotoka. Acest complex destinat navigației aeriene a necesitat investiții mari. Turnul de control este dotat cu echipament electronic ultramodern, iar pistele permit aterizarea avioanelor supersonice de tip „Concorde"; aerogara asigură condiții optime pentru un trafic permanent de pînă la o mie de persoane.

Ținînd seama de caracteristicile noului aeroport, specialiștii afirmă că el va transforma Ghana în „poarta de intrare" a Africii occidentale.

Opera întregului popor

Reverendul Ndabaningi Sithole, care în prezent se află în închisoare în urma sentinței ilegale a unui tribunal rhodesian, a adresat o scrisoare conducerii Partidului Zanu, din care face parte, chemînd la continuarea luptei în sprijinul celor condamnați de autoritățile rasiștilor albi. Subliniind efectul pozitiv pe care îl are lupta populației de culoare asupra soartei persoanelor aflate în închisori sau lagăre de concentrare, reverendul afirmă că eliberarea țării de sub regimul rasist nu va putea fi decît opera întregului popor Zimbabwe.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu membru corespondent al Academiei, prof. David Davidescu, ing. Trită Fănită, ing. Eugen Grigoreu, ing. Constantin Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Muresan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia" București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000